

1265 /
Αριθμός Απόφ.:/2022 (Εκουσία)

Αριθμός πρωτ. αίτησης: 39/2017

Αριθμός πρωτ. αίτησης επαναπροσδιορισμού: 918/2021

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Αποτελούμενο από την Ειρηνοδίκη Ρεθύμνης Μαρία Ρώσσογλου, που ορίστηκε νόμιμα, και το Γραμματέα Γεώργιο Μανωλακάκη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του την 3-6-2022 για να δικάσει την επόμενη υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Δέσποινας Καπαδουκάκη του Μίνως και της Αντωνίας, κατοίκου Κουνουπιδιανών Ακρωτηρίου Χανίων, οδός Κριάρη και Καραϊσκάκη 2, με ΑΦΜ 062314307 Δ.Ο.Υ. Χανίων, η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, αλλά κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Γεωργίου Γιαννούτσου.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΩΝ, ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΚΑΤΕΣΤΗΣΑΝ ΔΙΑΔΙΚΟΙ ΜΕΤΑ ΤΗ ΝΟΜΙΜΗ ΚΛΗΤΕΥΣΗ ΤΟΥΣ:1) Του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ακαδημίας αρ. 40, και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, αλλά κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Χαρ. Παπαδομιχελάκη. **2)** Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου αρ. 40, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο ούτε κατέθεσε προτάσεις. **3)** Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ανώνυμη Εταιρεία», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αρ. 8, με Α.Φ.Μ. 996866989 (αρ. Γ.Ε.Μ.Η. 154558160000), νόμιμα εκπροσωπούμενης, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Τράπεζα Eurobank Ergasias Α.Ε.», λόγω διασπάσεως της τελευταίας με απόσχιση του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητάς της και σύσταση της πρώτης τραπεζικής εταιρείας (αρ. 16 ν. 2515/1997 και 57 παρ. 3 και 59-74 του ν. 4601/2019 – Ανακοινώσεις για καταχώριση στο Γ.Ε.Μ.Η. υπ' αρ. 31907 και 31909/20.3.2020), η οποία έφερε και την ιδιότητα της καθολικής διαδόχου της πρώην ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Τ.Ε.», λόγω συγχώνευσης με απορρόφηση της δεύτερης από την πρώτη δυνάμει της υπ' αριθμόν Κ2-7651/27.12.2013 απόφασης του Υφυπουργού

Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας (Α.Δ.Α. ΒΛΓΥΦ – ΖΧΒ – ΦΕΚ 9243/27.12.2013 – Τεύχος Α.Ε. – Ε.Π.Ε. & Γ.Ε.Μ.Η.), στην οποία είχαν μεταβιβασθεί περιουσιακά στοιχεία της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΤΕ» (ΦΕΚ Β'74/18.1.2013), η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, αλλά κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Δημοσθένη Χαριτάκη. 4) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ. 4, και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολικής διαδόχου της πρώην «ΓΕΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», λόγω συγχώνευσης με εξαγορά της δεύτερης εταιρείας από την πρώτη, η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο ούτε κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Α.Α.Δ.Π.», που εδρεύει στην Αθήνα Λεωφόρος Μεσογείων 109-111, (με αριθμ. ΓΕΜΗ 151946501000, και ΑΦΜ801215902 ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ) όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσας εν προκειμένω, δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας με την επωνυμία "SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY", με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας (αριθμός μητρώου 675770 και δ/ναη George's Dock, IFSC, 4^{ος} όροφος), η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής 4, με αριθ. ΓΕΜΗ 157660660000 και ΑΦΜ 996763330, δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ. και του άρθρου 61 του ν. 4548/2018, η οποία δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, αλλά κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Μαρίας Κουκουβιτάκη.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 28-2-2017 αίτησή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 39/1-3-2017, προσδιορίσθηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 26-1-2024 και στη συνέχεια επαναπροσδιορίσθηκε, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4Α και 4Β του ν. 3869/2010, όπως αυτά προστέθηκαν με το άρθρο 1 του Ν.4745/2020, με την υπ' αριθμ. 138338 αίτηση, η οποία υποβλήθηκε την 28-3-2021 από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της αιτούσας μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης, με χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, διαβιβάστηκε ηλεκτρονικά στη Γραμματεία του παρόντος

Δικαστηρίου την 8-4-2021 και συντάχθηκε σχετικά η με αριθμό 918/8-4-2021 έκθεση κατάθεσης. Μετά δε το πέρας των προθεσμιών των άρθρων 4Η και 4Θ ν. 3869/2010 και το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας, ορίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 4ΙΒ ν. 3869/2010, με την από 2-6-2022 πράξη του Προϊσταμένου του Ειρηνοδικείου Χανίων δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις προσκομιζόμενες με αρ. 1055/9-3-2017 και 1047/9-3-2017 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Κρήτης, με έδρα το Πρωτοδικείο Χανίων, Ιωάννη Νικολόπουλου, προκύπτει ότι αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης με πράξη ορισμού δικάσιμος και κλήση προς συζήτηση για την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 26-1-2024 επιδόθηκε, με επιμέλεια της αιτούσας, νόμιμα και εμπρόθεσμα, στη δεύτερη και τέταρτη των καθ' ων πιστωτών, καθιστώντας αυτές αυτοδικαίως μετέχοντες στη δίκη διαδίκους, ανεξαρτήτως της συμμετοχής ή της παρέμβασής τους στη δίκη, λόγω της υποχρεωτικής εκ του νόμου επίδοσης της αίτησης στους πιστωτές (άρθρο 5 παρ. 1 ν. 3869/2010). Περαιτέρω, από τα με ημερομηνία 8-4-2021 ηλεκτρονικά πιστοποιητικά του Ειδικού Τομεακού Γραμματέα της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, Φώτη Κουρμούση, που επέχουν θέση έκθεσης επίδοσης (άρθρο 4ΣΤ παρ. 4 ν. 3869/2010), προκύπτει ότι η υπ' αριθμ. 138338 αίτηση της αιτούσας περί επαναπροσδιορισμού της υπόθεσης, μαζί με την υπ' αριθμ. 918/8-4-2021 πράξη κατάθεσης της Γραμματείας του παρόντος Δικαστηρίου, κοινοποιήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, εντός τριάντα ημερών από την κατάθεσή της (άρθρο 4ΣΤ παρ. 5 ν. 3869/2010) στους ανωτέρω πιστωτές, οι οποίοι δεν έλαβαν μέρος στη δίκη με την κατάθεση προτάσεων εντός της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου άρθρο 4Η παρ. 1 ν. 3869/2010 προθεσμίας των 60 ημερών από την κατάθεση της αίτησης επαναπροσδιορισμού. Εν όψει του ότι η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4ΙΒ παρ. 2 του ν. 3869/2010, πρέπει οι ανωτέρω πιστωτές να δικαστούν ερήμην. Ωστόσο, η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σα να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (με ιστορική ερμηνεία του άρθρου 754 εδ. β' Κ.Πολ.Δ., όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο έκτο του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015, λαμβάνοντας υπόψη τα αναφερόμενα στη σελ. 20 της Αιτιολογικής Έκθεσης του ίδιου νόμου και την προϊσχύουσα μορφή του άρθρου 754 παρ. 2, 271 παρ. 1 και 2, 741 Κ.Πολ.Δ.).

Με την υπό κρίση αίτηση, όπως παραδεκτά το περιεχόμενο αυτής

συμπληρώθηκε με τις έγγραφες προτάσεις της αιτούσας, η αιτούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τους πιστωτές, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητεί, όπως σαφώς συνάγεται από το όλο περιεχόμενο της αίτησης, τη ρύθμιση των χρεών της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του κατάσταση, που εκθέτει αναλυτικά, με σκοπό την απαλλαγή της απ' αυτά, και ειδικότερα ζητεί: α) να προσδιορισθεί η ημέρα επικύρωσης του ενδεχόμενου προδικαστικού συμβιβασμού, β) επικουρικά, σε περίπτωση μη επίτευξης δικαστικού συμβιβασμού, να γίνει δικαστική ρύθμιση των οφειλών της με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών προς τους πιστωτές της επί τριετία και με ρήτρα αναπροσαρμογής των μηνιαίων δόσεων ανά εξάμηνο, ανάλογα με την αυξομείωση των εισοδημάτων της, γ) να εξαιρεθεί της εκποίησης η κύρια κατοικία της, δ) να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ρύθμισης θα απαλλαγεί από τα χρέη της προς τους πιστωτές της και ε) να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση αρμόδια φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας των αρθ. 741 επ. Κ.Πολ.Δ. (άρθρο 3 ν. 3869/2010), εφόσον για το παραδεκτό της τηρήθηκαν όσα προβλέπονται στο άρθρο 4 παρ. 2 ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του από την παρ. 4 του άρθρου 1 της υποπαρ. Α.4 του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α 94/14-8-2015), αφού προσκομίστηκαν νομίμως και εμπροθέσμως τα αναφερόμενα στην ανωτέρω διάταξη έγγραφα και υπεύθυνη δήλωση της αιτούσας για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων της περιουσίας και των εισοδημάτων της, των πιστωτών της και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, καθώς και για τη μη ύπαρξη μεταβιβάσεων εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της κατά την τελευταία τριετία. Μετά δε την παραλαβή και πρωτοκόλληση της αίτησης από τη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου και αφού διαπιστώθηκε ότι δεν υπάρχουν τυπικές ελλείψεις, ανοίχτηκε φάκελος για την τήρηση των εγγράφων και ορίσθηκε δικάσιμος καθώς και δικάσιμος για τη συζήτηση της επικύρωσης του προδικαστικού συμβιβασμού, ο οποίος απέτυχε. Περαιτέρω, η αιτούσα προέβη στην εμπρόθεσμη (εντός δεκαπέντε ημερών από την κατάθεση της αίτησης – άρθρο 5 παρ. 1 ν. 3869/2010) κλήτευση των μετεχόντων πιστωτών και υπέβαλε εμπρόθεσμα αίτηση επαναπροσδιορισμού της υπόθεσης μέσω της Ενιαίας Ψηφιακής Πύλης της Δημόσιας Διοίκησης, με χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της Ειδικής Γραμματείας Διαχείρισης Ιδιωτικού Χρέους, η οποία (αίτηση), μαζί με την υπ' αριθμ. 918/2021 πράξη κατάθεσης, κοινοποιήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, εντός τριάντα ημερών από την κατάθεσή της (άρθρο 4ΣΤ παρ. 5 ν. 3869/2010), στους

πιστωτές, με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, και η αιτούσα κατέθεσε εμπρόθεσμα προτάσεις και προσκόμισε με αυτές όλα τα αναφερόμενα στο άρθρο 4Η παρ. 2 περ. α' ν. 3869/2010 έγγραφα. Τέλος, από την αυτεπάγγελη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία του παρόντος Δικαστηρίου κατ' αρθ. 13 παρ. 2 του ν. 3869/2010, προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση της αιτούσας για ρύθμιση των χρεών της, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή της για ουσιαστικούς λόγους.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο η αίτηση είναι επαρκώς ορισμένη, περιέχουσα όλα τα απαραίτητα κατά το άρθρο 4 παρ. 1 ν. 3869/2010 στοιχεία. Ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1 παρ. 1 και 4 παρ. 1 του ν. 3869/2010, όπως η τελευταία διάταξη αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 1 της ΥΠΟΠΑΡ.Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015, προκύπτει ότι, για το ορισμένο της αίτησης ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένου φυσικού προσώπου, ο αιτών οφειλέτης πρέπει να εκθέτει σε αυτή ότι είναι φυσικό πρόσωπο στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας και ότι έχει περιέλθει σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του, ενώ δεν είναι απαραίτητη η αναφορά των αιτίων και των συγκυριών που κατέστησαν μόνιμη την αδυναμία πληρωμής (ΜΠρΘεσ 625/2016 ΕλλΔνη 2017.885, ΜΠρΗρ 205/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕιρΠατρ 46/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Πέραν δε των στοιχείων που αναφέρονται στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών από τον οφειλέτη - φυσικό πρόσωπο, στην αίτηση πρέπει επιπλέον να εκθέτει τους πιστωτές του και τις απαιτήσεις τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, τα πάσης φύσης εισοδήματα και την περιουσιακή κατάσταση του ίδιου αλλά και του συζύγου του, καθώς και τις βιοτικές ανάγκες του ίδιου και των προστατευόμενων μελών της οικογένειάς του, και σχέδιο διευθέτησης των οφειλών, στοιχεία τα οποία πράγματι περιέχονται στην ένδικη αίτηση, ενώ δεν είναι απαραίτητη η αναφορά άλλων στοιχείων. Εν όψει των ανωτέρω, οι ισχυρισμοί των καθ' ων πιστωτών περί αοριστίας της ένδικης αίτησης, διότι δεν αναφέρονται σε αυτήν ο χρόνος και ο σκοπός λήψης των δανείων, τα εισοδήματα της αιτούσας κατά το χρόνο ανάληψης των δανειακών υποχρεώσεων, οι μηνιαίες δόσεις των δανείων, τα γεγονότα που την οδήγησαν σε αδυναμία πληρωμής και το χρονικό σημείο κατά το οποίο επήλθε η αδυναμία αυτή, ποια η αντικειμενική αξία του δικαιώματος υψούν που διαθέτει η αιτούσα και ποια η δυνατότητα δόμησης καθώς και οι ενέργειες που έγιναν για ρύθμιση των οφειλών είναι μη νόμιμοι και απορριπτέοι, καθ' όσον τα ανωτέρω δεν συνιστούν στοιχεία του ορισμένου της αίτησης για τη ρύθμιση χρεών (άρθρ. 4 παρ. 1 ν. 3869/2010), ούτε προαπαιτούμενα της δικαστικής διάγνωσης ως προς την εφαρμογή ή όχι του συστήματος του νόμου αυτού (άρθρ. 1 του ίδιου νόμου), και, άρα, δεν είναι αναγκαίο να μνημονεύονται στην αίτηση (ΑΠ 65/2017 ΤΝΠ

NΟΜΟΣ, ΑΠ 635/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).Ειδικά ως προς το χρόνο ανάληψης των δανείων, αρκεί η αναφορά στην αίτηση ότι οι οφειλές έχουν αναληφθεί περισσότερο από ένα έτος πριν την υποβολή της, στοιχείο που πράγματι περιέχεται στην υπό κρίση αίτηση, ενώ δεν απαιτείται η παράθεση του ακριβούς χρόνου ανάληψής τους (ΜΠρΘεσ 38/2014 ΕΛΛΔνη 2014.1134, ΜΠρΔράμας 336/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).Εξάλλου, η αιτούσα προσδιορίζει στην υπό κρίση αίτηση τις μηνιαίες βιοτικές δαπάνες διαβίωσής της, χωρίς να υπάρχει ανάγκη εξειδίκευσης τους, ήτοι αναφοράς του εκτιμώμενου κόστους εκάστης δαπάνης, απορριπτομένης ως αβάσιμης της περί του αντιθέτου αιτίασης των καθ' ων, καθώς το πραγματικό ύψος των προαναφερόμενων δαπανών θα αποτελέσει αντικείμενο απόδειξης (βλ. Ειρ. Πατρών 127/2012, ΕιρΗρακλ. 590/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, ουδεμία αοριστία προκαλείται από την παράλειψη αναφοράς των εισοδημάτων και της περιουσίας του εν διαστάσει συζύγου της αιτούσας, εφόσον η αιτούσα επικαλείται ότι αυτός δεν συνεισφέρει στις δαπάνες του κοινού τους οίκου ούτε η ίδια διαβιώνει από τα εισοδήματα του συζύγου της, είναι δε ζήτημα απόδειξης η πραγματική κατάσταση της διάστασης.

Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 6 παρ. 3, 8, 9 και 11 του ν. 3869/2010, καθ' όσον, με βάση τα εκτιθέμενα σ' αυτήν περιστατικά, συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής της αιτούσας στη ρύθμιση του νόμου, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη της δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών της. Το αίτημα, όμως, να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση των όρων της ρύθμισης θα απαλλαγεί η αιτούσα από το υπόλοιπο των χρεών της, προβάλλεται αλυσιτελώς και πρόωρα και θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, διότι η πιστοποίηση της απαλλαγής γίνεται μετά τη λήξη της ρύθμισης και, σε κάθε περίπτωση, είναι περιττό, δεδομένου ότι η απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη προβλέπεται απευθείας από το νόμο ως αυτοδίκαιο αποτέλεσμα της κανονικής εκτέλεσης των υποχρεώσεων που του επέβαλε η απόφαση ή ως αποτέλεσμα μετά από αίτηση του οφειλέτη στο Ειρηνοδικείο (αρθρ. 11 παρ. 1 ν. 3869/2010, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 64 του ν. 4549/2018). Άλλωστε, στην παρούσα περίπτωση δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρ. 69 Κ.Πολ.Δ., ώστε να θεωρηθεί ότι η πρόωρη δικαστική προστασία ζητείται επιτρεπτά. Τέλος, το αίτημα να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη είναι μη νόμιμο καθ' όσον, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του νόμου, κατά τη διαδικασία της δικαστικής ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη δεν επιδικάζεται δικαστική δαπάνη. Πρέπει, επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη η αίτηση, να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Στην προκειμένη περίπτωση, η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» άσκησε με τις προτάσεις της «κύρια» παρέμβαση, με την οποία υποστηρίζει ότι παρίσταται ως μη δικαιούχος διάδικος σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015, ενεργούσα ως εντολοδόχος και διαχειρίστρια, δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της τέταρτης των καθ' ων ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, που καταχωρίστηκε νόμιμα στα δημόσια βιβλία του ενεχυροφυλακείου Αθηνών, και ζητεί την απόρριψη της υπό κρίση αίτησης. Η ανωτέρω παρέμβαση, που ασκήθηκε στα πλαίσια της υπό κρίση μη γνήσιας υπόθεσης εκουσίας δικαιοδοσίας και στρέφεται μόνο κατά της αιτούσας και όχι και κατά της δικαιοπαρόχου τραπεζικής εταιρείας, δεν φέρει το χαρακτήρα της κυρίας παρέμβασης, αφού η παρεμβαίνουσα δεν αντιδικεί με τη δικαιοπάροχο της τραπεζική εταιρεία (τέταρτη μετέχουσα πιστώτρια), ούτε επικαλείται έννομο συμφέρον ως προς αυτήν για να δημιουργήσει με την παρέμβαση δεδικασμένο ως προς τις επίδικες μεταβιβασθείσες απαιτήσεις, τις οποίες μάλιστα δεν φέρεται να αμφισβητεί η δικαιοπάροχος τραπεζική εταιρεία. Αντίθετα, η παρέμβαση αυτή φέρει το χαρακτήρα της πρόσθετης παρέμβασης (άρθρα 225 παρ. 2, 325, 83 και 741 Κ.Πολ.Δ.) υπέρ της τέταρτης μετέχουσας πιστώτριας, αφού η παρεμβαίνουσα και η ως άνω πιστώτρια έχουν κοινό έννομο συμφέρον να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση, ασκήθηκε δε παραδεκτά με τις έγγραφες προτάσεις της παρεμβαίνουσας (άρθρο 41Α ν. 3869/2010) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 80, 83 Κ.Πολ.Δ., 455 επ., 513 επ. Α.Κ., 1 παρ. 1 και 3 παρ. 1, 3, 4 του ν. 4354/2015. Πρέπει, επομένως, να συνεκδικασθεί με την κύρια αίτηση. Εξάλλου, λόγω της σχέσης επιγενόμενης αναγκαίας ομοδικίας, που δημιουργείται μεταξύ της τέταρτης μετέχουσας πιστώτριας και της αυτοτελώς υπέρ αυτής προσθέτως παρεμβαίνουσας, θεωρείται ότι η τέταρτη των καθ' ων πιστωτών, η οποία δεν εκπροσωπήθηκε στην παρούσα δίκη και δεν έλαβε μέρος σε αυτήν με την κατάθεση προτάσεων, καίτοι κλητεύθηκε νόμιμα, αντιπροσωπεύεται από την αναγκαία ομόδικό της αυτοτελώς υπέρ αυτής προσθέτως παρεμβαίνουσα και η συζήτηση θα χωρήσει ως εάν ήταν και αυτή παρούσα (άρθρα 274 παρ. 2 περ. β' και 76 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.).

Ι) Κατά τη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1 εδ. α' και β' του ν. 3869/2010, ο οφειλέτης έχει την υποχρέωση να υποβάλει ειλικρινή δήλωση για τα περιουσιακά στοιχεία και εισοδήματα του, τόσο κατά τη διαδικασία που αρχίζει με την υποβολή

της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 όσο και κατά την περίοδο ρύθμισης των οφειλών. Η παράβαση των υποχρεώσεων αυτών, εφόσον έγινε από δόλο ή βαριά αμέλεια, έχει ως συνέπεια, με την επιφύλαξη τυχόν ποινικής ευθύνης, την απόρριψη του αιτήματος για ρύθμιση οφειλών με απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 8 ή την έκπτωση από τη ρύθμιση οφειλών και την απαλλαγή που έχει ήδη αποφασιστεί και μέχρι 2 έτη μετά την επέλευση της, ενώ νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί μετά την πάροδο 2 ετών από την τελεσίδικη απόρριψη της προηγούμενης αίτησης ή την τελεσίδικια της απόφασης για την έκπτωση. Την παράβαση αυτή μπορεί να επικαλεσθεί οποιοσδήποτε πιστωτής μέσα σε ένα έτος από τη στιγμή που πληροφορήθηκε τη διάσταση της πραγματικής κατάστασης του οφειλέτη σε σχέση με εκείνη που δηλώθηκε. Μολονότι ο νόμος κάνει λόγο για "αίτηση" του πιστωτή, είναι δεδομένο ότι, αν βρίσκεται σε εκκρεμότητα η αίτηση του άρθρου 4, ο ισχυρισμός αυτός μπορεί να προβληθεί κατ' ένσταση μέχρι την περάτωση της συζήτησης ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (αρθρ. 745 του ΚΠολΔ). Ειδικότερα, παραβίαση του καθήκοντος ειλικρίνειας υπάρχει αν ο οφειλέτης, από δόλο ή βαριά αμέλεια, αποκρύπτει εισοδήματα από οποιαδήποτε πηγή και αν προέρχονται ή περιουσιακά στοιχεία κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εμφανίζεται μειωμένων οικονομικών δυνατοτήτων και έτσι να επιτύχει παράνομα μειωμένη ικανοποίηση των πιστωτών του, εκτός βέβαια αν η παράλειψη αυτή είναι εντελώς ασήμαντη και επουσιώδης. Ως δόλος νοείται η εκ μέρους του δράστη πρόβλεψη και αποδοχή του παράνομου αποτελέσματος ορισμένης συμπεριφοράς, την οποία αυτός επιχειρεί, αν και γνωρίζει τα περιστατικά που την καθιστούν παράνομη. Στη συγκεκριμένη περίπτωση με δόλο ενεργεί ο οφειλέτης, όταν, εν γνώσει του, υποβάλει ψευδή δήλωση που δεν ανταποκρίνεται δηλαδή στην αλήθεια, χωρίς να χρειάζεται κάποιο πρόσθετο στοιχείο, ενώ ως βαριά χαρακτηρίζεται η αμέλεια, όταν η απόκλιση από το μέτρο συμπεριφοράς του μέσου συνेतού και επιμελούς ανθρώπου είναι ασυνήθης και ιδιαίτερα μεγάλη. Η κρίση για το χαρακτήρα της αμέλειας ως βαριάς είναι θέμα αξιολόγησης των πραγματικών περιστατικών από το δικαστήριο. Για να επέλθουν σε βάρος του οφειλέτη οι οριζόμενες στον νόμο πιο πάνω δυσμενείς κυρώσεις δεν απαιτείται με τη συμπεριφορά αυτή του οφειλέτη να έχει μειωθεί (βλαβεί) η ικανοποίηση των πιστωτών. Αρκεί ότι οι εσφαλμένες ή ατελείς δηλώσεις του οφειλέτη είναι πρόσφορες να μειώσουν (ζημιώσουν) την ικανοποίηση των πιστωτών. Όταν όμως οι παραβάσεις του οφειλέτη είναι εντελώς επουσιώδεις, δεν δικαιολογείται η προβλεπόμενη στο νόμο παραπάνω αντιμετώπιση. Επίσης, δεν χρειάζεται να αναφέρονται στην αίτηση του άρθρου 4 παρ. 1 του ίδιου νόμου τα ποσά που είχαν εισπραχθεί κατά το παρελθόν στο βαθμό που αυτά, κατά την υποβολή της αίτησης, έχουν πλέον αναλωθεί προς κάλυψη αναγκών του οφειλέτη ή για εξόφληση οφειλών

του, αφού έχουν πάψει να αποτελούν περιουσία του. Ο οφειλέτης πάντως πρέπει να αναφέρει και τα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία, κατά τη δική του υποκειμενική εκτίμηση, μπορεί να είναι και χωρίς αξία ή και χωρίς πιθανότητα ρευστοποίησης ή είσπραξης, καθώς ο μόνος αρμόδιος να ενημερωθεί γι' αυτά και να τα αξιολογήσει είναι ο δικαστής. Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό και με τις υπόλοιπες του ν. 3869/2010, προκύπτει ότι όλες οι διαδικασίες που προβλέπονται και ρυθμίζονται από το νόμο αυτόν αποβλέπουν στο να διευκολύνουν τον έντιμο και καλόπιστο οφειλέτη, ο οποίος περιήλθε, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία εκπλήρωσης των οφειλών του. Σε κάθε πάντως περίπτωση, ένας ανειλικρινής σε κρίσιμα ζητήματα οφειλέτης (περιουσιακή κατάσταση, εισοδήματα) δεν κρίνεται άξιος να τύχει της ευνοϊκής μεταχείρισης του νόμου (ΑΠ 120/2021, ΑΠ 1397/2019, ΑΠ 1206/2018, ΑΠ 636/2017). Παρ' ότι ο νόμος αναφέρεται μόνο στα εισοδήματα και την περιουσία του οφειλέτη, γίνεται ερμηνευτικά δεκτό ότι το επιβαλλόμενο από τη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1 ν. 3869/2010 καθήκον ειλικρινούς δήλωσης καταλαμβάνει και τα εισοδήματα και την περιουσία του συζύγου. Και τούτο διότι, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 εδάφ. β' του άρθρου 4 του νόμου 3869/2010, ο οφειλέτης υποχρεούται να προσκομίσει υπεύθυνη δήλωση, για την οποία ισχύει η παράγραφος 6 του άρθρου 22 του ν. 1599/1986, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 13 του άρθρου 2 του ν. 2479/1997, για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων που προβλέπονται στην περίπτωσης α' και β' της προηγούμενης παραγράφου που αφορούν, μεταξύ άλλων, τόσο την κατάσταση της περιουσίας του όσο και τα εισοδήματα από κάθε πηγή του ιδίου και του συζύγου του. Η υποχρέωση αναφοράς από τον οφειλέτη στην αίτησή του της περιουσίας του και της συζύγου του ενισχύεται από την επιβαλλόμενη σ' αυτούς πρόσθετη υποχρέωση προσκομίσεως υπεύθυνης δηλώσεώς τους περί του ότι, μεταξύ άλλων, η εμφανιζόμενη στην αίτηση κατάσταση της περιουσίας τους είναι ορθή και πλήρης. Δηλαδή ότι περιλαμβάνονται όλα τα αξιόλογα περιουσιακά στοιχεία και ότι αυτά περιγράφονται ορθώς. Αν ο οφειλέτης ή η σύζυγός του δεν περιλάβουν σκοπίμως ή εκ παραδρομής κάποιο αξιόλογο περιουσιακό στοιχείο, γεγονός που μπορεί να διαγνωσθεί από την περαιτέρω πορεία της διαδικασίας, τότε αναδεικνύεται ότι η υποβληθείσα αίτηση δεν είναι πλήρης, η δε αίτηση από την οποία έχει παραληφθεί η αναφορά κάποιου αξιόλογου περιουσιακού στοιχείου είναι ανακριβής και όχι αόριστη.

II) Από τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 προκύπτει ότι, απαραίτητη προϋπόθεση για την υπαγωγή στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής του ν. 3869/2010 είναι ο οφειλέτης να έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του. Ο ν. 3869/2010 θεωρεί δεδομένη την έννοια του δόλου από τη γενική θεωρία του αστικού

δικαίου. Στο πεδίο του τελευταίου ο δόλος, ως μορφή πταίσματος, προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 330 ΑΚ, με την οποία ορίζεται "ο οφειλέτης ενέχεται, αν δεν ορίστηκε κάτι άλλο, για κάθε αθέτηση της υποχρέωσής του από δόλο ή αμέλεια, δική του ή των νόμιμων αντιπροσώπων του. Αμέλεια υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές". Η εν λόγω διάταξη θεσπίζει δύο μορφές πταίσματος, το δόλο και την αμέλεια. Ενώ όμως δίνει ορισμό της αμέλειας, τον προσδιορισμό του δόλου αφήνει στην επιστήμη και τη νομολογία. Η έννοια του δόλου, όπως γίνεται δεκτή και στο πεδίο του αστικού δικαίου, συμπίπτει με εκείνη του άρθρου 27 παρ. 1 ΠΚ, που ορίζει ότι "με δόλο (με πρόθεση) πράττει όποιος θέλει την παραγωγή των περιστατικών που κατά το νόμο απαρτίζουν την έννοια κάποιας αξιόποινης πράξης επίσης όποιος γνωρίζει ότι με την πράξη του ενδέχεται να παραχθούν αυτά τα περιστατικά και το αποδέχεται". Η τελευταία αυτή διάταξη διακρίνει το δόλο σε άμεσο και ενδεχόμενο. Ορίζει δε ότι με άμεσο δόλο πράττει αυτός που "θέλει" την παραγωγή του εγκληματικού αποτελέσματος, καθώς και εκείνος που δεν επιδιώκει μεν αυτό, προβλέπει όμως ότι τούτο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της πράξης του και, παρά ταύτα, δεν αφίσταται αυτής. Αντίθετα, με ενδεχόμενο δόλο πράττει εκείνος που προβλέπει το εγκληματικό αποτέλεσμα ως δυνατή συνέπεια της πράξης του και το "αποδέχεται". Η διάταξη αυτή ισχύει και για τις ενοχές άλλων κλάδων του ενοχικού δικαίου και έτσι αποκτά γενικότερη σημασία που ξεπερνά το πλαίσιο της ευθύνης από προϋφιστάμενη ενοχή. Περαιτέρω, από τη διατύπωση της παρ. 1 εδάφ. α' του άρθρου 1 του ν. 3869/2010 προκύπτει ότι το στοιχείο του δόλου αναφέρεται στην "περιέλευση" του οφειλέτη σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμών. Επομένως, το στοιχείο του δόλου δύναται να συντρέχει τόσο κατά το χρόνο ανάληψης της οφειλής όσο και κατά το χρόνο μετά την ανάληψη της τελευταίας. Ο δόλος πρέπει να αντιμετωπίζεται κατά τον ίδιο τρόπο είτε είναι αρχικός είτε είναι μεταγενέστερος. Το κρίσιμο ζήτημα είναι το περιεχόμενο του δόλου και όχι ο χρόνος που αυτός εκδηλώθηκε. Στην περίπτωση της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3869/2010, ο οφειλέτης ενεργεί δολίως όταν με τις πράξεις ή παραλείψεις του επιδιώκει την αδυναμία των πληρωμών του ή προβλέπει ότι οδηγείται σε αδυναμία πληρωμών και δεν αλλάζει συμπεριφορά, αποδεχόμενος το αποτέλεσμα αυτό. Ειδικότερα, πρόκειται για τον οφειλέτη εκείνον ο οποίος καρπούται οφέλη από την υπερχρέωσή του με την απόκτηση κινητών ή ακινήτων, πλην όμως είτε γνώριζε κατά την ανάληψη των χρεών ότι είναι αμφίβολη η εξυπηρέτησή τους είτε από δική του υπαιτιότητα βρέθηκε μεταγενέστερα σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών, όπως όταν ο οφειλέτης δεν φροντίζει για τη διατήρηση του ενεργητικού του ή τη σωστή διαχείρισή του προκειμένου επαρκώς να εξυπηρετήσει τα χρέη του, όταν αποκρύπτοντας εισοδήματα δεν ικανοποιεί τις υποχρεώσεις του και αφήνει

αυτές να καταστούν μη αντιμετώπισιμες, όταν προβαίνει σε καταδολιευτικές μεταβιβάσεις περιουσιακών του στοιχείων είτε σε ευτελείς τιμές, είτε με δωρεές είτε με γονικές παροχές, καθώς και όταν κατασπαταλά τα εισοδήματά του σε τυχερά παίγνια, σε χαρτοπαιξία. Συνεπώς, η εξαιτίας του δόλου μόνιμη αδυναμία του οφειλέτη δεν είναι αναγκαίο να εμφανιστεί μετά την ανάληψη του χρέους αλλά μπορεί να υπάρχει και κατά την ανάληψη αυτού, όταν δηλαδή ο οφειλέτης ήδη από την αρχή, αναλαμβάνοντας το χρέος, γνωρίζει ότι με βάση τα εισοδήματά του και τις εν γένει ανάγκες του δεν μπορεί να το εξυπηρετήσει. Περίπτωση ενδεχόμενου δόλου συντρέχει και όταν ο οφειλέτης συμφωνεί με ικανό αριθμό πιστωτικών ιδρυμάτων την απόλαυση μεγάλου αριθμού τραπεζικών προϊόντων, προβλέποντας ως ενδεχόμενο ότι ο υπερδανεισμός του με βάση τις υφιστάμενες ή ευλόγως αναμενόμενες μελλοντικές οικονομικές του δυνατότητες, σε συνδυασμό με το ύψος των οφειλών του, θα τον οδηγήσει σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών και όμως αποδέχεται το αποτέλεσμα αυτό. Αξίωση πρόσθετων στοιχείων για τη συγκρότηση του δόλου στο πρόσωπο του οφειλέτη κατά την ανάληψη του χρέους, όπως είναι η εξαπάτηση των υπαλλήλων του πιστωτικού ιδρύματος ή η παράλειψη του πιστωτικού ιδρύματος να προβεί στις αναγκαίες έρευνες της πιστοληπτικής ικανότητας του δανειολήπτη, δεν ανταποκρίνεται στο πνεύμα του νόμου. Ο δόλος του οφειλέτη στη μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών χρεών του περιορίζεται στην πρόθεσή του και μόνο, δηλαδή σε ένα υποκειμενικό στοιχείο, χωρίς να είναι ανάγκη προσθήκης και άλλων αντικειμενικών στοιχείων όπως είναι η εξαπάτηση των υπαλλήλων του πιστωτικού ιδρύματος και η παράλειψη, από την πλευρά των τελευταίων, να ενεργήσουν την αναγκαία έρευνα, πριν χορηγήσουν την πίστωση, της πιστοληπτικής ικανότητας του δανειολήπτη, πράγμα το οποίο, άλλωστε, δεν ανταποκρίνεται στο πνεύμα του νόμου (ΑΠ 515/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 153/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 65/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 286/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, όπως προκύπτει από την πρόβλεψη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του πιο πάνω άρθρου 1 του ν. 3869/2010, σύμφωνα με την οποία την ύπαρξη του δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής, το επιλαμβανόμενο της υπόθεσης δικαστήριο ερευνά την ύπαρξη του δόλου όχι αυτεπαγγέλτως, αλλά, όπως είναι αυτονόητο και γι' αυτό παραλείφθηκε στο νόμο, κατά πρόταση πιστωτή, ο οποίος πρέπει να προτείνει τον εν λόγω ισχυρισμό κατά τρόπο ορισμένο, ήτοι με σαφή έκθεση των γεγονότων που τον θεμελιώνουν (πρβλ. άρθρ. 262 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ.), και να τον αποδείξει (ΑΠ 156/2018 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 951/2015, ΑΠ 1226/2014).

III) Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 10 του ν. 3869/2010 (όπως αυτή προστέθηκε με την παρ.19 άρθρου 1 της υποπαρ .Α.4 άρθρου 2 Ν. 4336/2015 ,ΦΕΚ Α 94/14-8-2015 και τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 παρ. 8 και 11

του Ν.4346/2015), «ο οφειλέτης υποχρεούται καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας του παρόντος νόμου, όπως επίσης, και κατά τη διάρκεια αποπληρωμής του σχεδίου διευθέτησης οφειλών να επιδεικνύει τη συμπεριφορά συνεργάσιμου δανειολήπτη υπό την έννοια της Απόφασης της Τράπεζας της Ελλάδος, Ευρωσύστημα Επιτροπή Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΦΕΚ 2287/27.8.2014) σε σχέση με τους συνεργάσιμους δανειολήπτες». Τα χαρακτηριστικά του συνεργάσιμου δανειολήπτη ορίζονται με απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Διαχείρισης ιδιωτικού Χρέους (άρθρο 73 παρ. 2 του Ν. 4389/2016 (ΦΕΚ Α' 94/27.5.2016) "Επείγουσες διατάξεις για την εφαρμογή της συμφωνίας δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και άλλες διατάξεις"). Ειδικότερα, ένας δανειολήπτης είναι συνεργάσιμος έναντι των δανειστών του όταν: (α) παρέχει πλήρη και επικαιροποιημένα στοιχεία επικοινωνίας στους δανειστές, (β) είναι διαθέσιμος σε επικοινωνία με τον δανειστή και ανταποκρίνεται με ειλικρίνεια και σαφήνεια σε κλήσεις και επιστολές του δανειστή ή όποιου ενεργεί για λογαριασμό του, εντός δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών, (γ) προβαίνει σε πλήρη και ειλικρινή γνωστοποίηση πληροφοριών προς το ίδρυμα αναφορικά με την τρέχουσα οικονομική του κατάσταση εντός δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών από την ημέρα μεταβολής της ή από την ημέρα που θα του ζητηθούν ανάλογες πληροφορίες από τον δανειστή ή όποιον ενεργεί νομίμως για λογαριασμό του, (δ) προβαίνει σε πλήρη και ειλικρινή γνωστοποίηση πληροφοριών, προς το δανειστή ή όποιον ενεργεί για λογαριασμό του, οι οποίες θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην μελλοντική οικονομική του κατάσταση εντός δεκαπέντε (15) εργασίμων ημερών από την ημέρα που θα περιέλθουν σε γνώση του, και (ε) συναινεί σε διερεύνηση εναλλακτικής πρότασης αναδιάρθρωσης με το δανειστή, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Κώδικα Δεοντολογίας. Σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 ν. 3869/2010, προβλέπονται αναφορικά με τη διάσωση της κύριας κατοικίας του οφειλέτη τα εξής: «Μέχρι την 28η Φεβρουαρίου 2019, ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο πρόταση εκκαθάρισης και σχέδιο διευθέτησης οφειλών ζητώντας να εξαιρεθεί από την εκποίηση βεβαρημένο ή μη με εμπράγματα ασφάλεια ακίνητο, εφόσον, στο πρόσωπο του οφειλέτη, πληρούνται σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις: α) το συγκεκριμένο ακίνητο χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του, β) το μηνιαίο διαθέσιμο οικογενειακό του εισόδημα δεν υπερβαίνει τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης, όπως αυτές προσδιορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 5 του παρόντος, προσαυξημένες κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%), γ) η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας κατά το χρόνο συζήτησης της αίτησης δεν υπερβαίνει τις εκατόν ογδόντα χιλιάδες (180.000) ευρώ για τον άγαμο οφειλέτη, προσαυξημένη κατά σαράντα χιλιάδες ευρώ (40.000) ευρώ για τον έγγαμο οφειλέτη και κατά είκοσι χιλιάδες

(20.000) ευρώ ανά τέκνο και μέχρι τρία (3) τέκνα και δ) ο οφειλέτης είναι συνεργάσιμος δανειολήπτης, βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας Τραπεζών, όπου αυτός εφαρμόζεται. Το σχέδιο διευθέτησης οφειλών θα προβλέπει ότι ο οφειλέτης θα καταβάλλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του και ότι καταβάλλει ποσό τέτοιο ώστε οι πιστωτές του δεν θα βρεθούν, χωρίς τη συναίνεσή τους, σε χειρότερη οικονομική θέση από αυτήν στην οποία θα βρίσκονταν σε περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης.». Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο χαρακτηρισμός του οφειλέτη ως συνεργάσιμου δανειολήπτη αποτελεί πλέον απαραίτητη προϋπόθεση για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, ενώ σε περίπτωση που οι πιστωτές επικαλεστούν και αποδείξουν ότι ο οφειλέτης είναι μη συνεργάσιμος δανειολήπτης, τότε δεν παρέχεται η δυνατότητα εξαίρεσης από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του.

IV) Από τις διατάξεις των άρθρων 450 παρ. 2 και 451 παρ. 1 Κ.Πολ.Δ. προκύπτει ότι κάθε διάδικος υποχρεούται να επιδείξει τα έγγραφα, τα οποία κατέχει και που μπορούν να χρησιμεύσουν για απόδειξη, ο δε αντίδικος του κατέχοντας το έγγραφο, εφ' όσον δικαιολογεί έννομο συμφέρον, μπορεί να ζητήσει την επίδειξη του εγγράφου με τις προτάσεις του ακόμη και για πρώτη φορά ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου (ΑΠ 1180/2017 στην ΤΝΠ Νόμος, 61/1960 ΕΕΝ 27 (1960) σελ. 341, ΕφΘεσ 3796/1990 Αρμ. ΜΕ' (1991) σελ. 592. Ε. Κρουσταλλάκη, Η αξίωσις προς επίδειξιν εγγράφων μετά τον ΚΠολΔ, Δίκη 1 (1970) σελ. 647 επ., 650). Η παράλειψη του δικαστηρίου της ουσίας να αποφανθεί στην αίτηση για επίδειξη εγγράφων θεμελιώνει τον από τον αριθμό 9 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. λόγο αναιρέσεως, υπό την προϋπόθεση ότι η αίτηση αυτή ήταν παραδεκτή και σύννομη, τουτέστιν να γίνεται επίκληση της κατοχής του εγγράφου από τον αντίδικο, να προσδιορίζεται σαφώς το έγγραφο και το περιεχόμενο του και να εκτίθενται περιστατικά από τα οποία να προκύπτει το έννομο συμφέρον του αιτούντος, δηλαδή ότι το έγγραφο είναι πρόσφορο προς άμεση ή έμμεση απόδειξη λυσιτελούς ισχυρισμού του αιτούντος ή προς ανταπόδειξη τέτοιου ισχυρισμού του αντιδίκου του (ΑΠ 2035/2009, ΑΠ 1402/2008, ΑΠ 1701/2007, ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1045/2004 ΕλλΔνη 48 σελ. 542, ΜονΕφΘεσ 514/2017, Αρμ 2017, σελ. 420).

Οι καθ' ων πιστώτριες και η παρεμβαίνουσα, πέραν της γενικής άρνησης της αιτήσεως, προέβαλαν παραδεκτά, με τις έγγραφες προτάσεις τους, τους εξής ισχυρισμούς: 1) Τον ισχυρισμό περί παράβασης του καθήκοντος ειλικρινούς δήλωσης εκ μέρους της αιτούσας, καθώς αποκρύπτει τα εισοδήματα και την περιουσία του εν διαστάσει συζύγου της, δηλώνοντας ψευδώς και δολίως ότι βρίσκεται σε διάσταση με το σύζυγό της προκειμένου να εμφανίσει χαμηλότερο οικογενειακό εισόδημα και να ρυθμιστούν τα χρέη της μη λαμβανομένης υπόψη οποιασδήποτε οικονομικής συνεισφοράς του συζύγου της στις οικογενειακές τους

δαπάνες. Η ανωτέρω ένσταση είναι επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1 ν. 3869/2010 και πρέπει να εξετασθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. 2) Τον ισχυρισμό ότι το αίτημα διάσωσης της κύριας κατοικίας της αιτούσας είναι νόμω αβάσιμο, διότι αυτή δεν είναι συνεργάσιμος δανειολήπτης. Ο ανωτέρω ισχυρισμός είναι μη νόμιμος, διότι εν προκειμένω από το δικόγραφο της ένδικης αίτησης προκύπτει ότι η αιτούσα επικαλείται ρητά ότι είναι συνεργάσιμος δανειολήπτης, τυχόν δε απόδειξη του αντιθέτου θα οδηγήσει σε απόρριψη του αιτήματος για διάσωση της κύριας κατοικίας ως ουσιαστικά αβάσιμου και όχι ως νόμω αβάσιμου. 3) Το πρώτο των καθ' ων τον ισχυρισμό ότι η ένδικη αίτηση είναι καταχρηστική και υπεβλήθη ως επιλογή αθέτησης των αναληφθεισών δανειακών υποχρεώσεων, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν επήλθε ποτέ μόνιμη, γενική και ανυπαίτια αδυναμία πληρωμών της αιτούσας, το δε προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης οφειλών είναι κατώτερο των πραγματικών δυνατοτήτων της αιτούσας. Με το ανωτέρω περιεχόμενο ο ισχυρισμός αυτός, στρεφόμενος κατά της άσκησης της ένδικης αίτησης, είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, διότι η απαγόρευση της άσκησης του δικαιώματος, που ορίζει το άρθρο 281 Α.Κ., με τους όρους που αυτό προβλέπει, είναι παραδεκτή μόνο για δικαίωμα το οποίο απορρέει από διατάξεις ουσιαστικού νόμου και όχι από διατάξεις δικονομικές (ΑΠ 1006/1999, ΑΠ 1006/1999, ΑΠ 116/1997, ΕφΔωδ 81/2008, ΜΠρΧαν 236/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). 4) Η τρίτη των καθ' ων τον ισχυρισμό περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος της αιτούσας, διότι αυτή, αφού πρώτα υπερδανείστηκε με στεγαστικά και καταναλωτικά προϊόντα, και αφού συνταξιοδοτήθηκε πρόωρα σε ηλικία 50 ετών, έπαυσε τις πληρωμές της αποφασίζοντας να ενταχθεί στις προστατευτικές ρυθμίσεις του ν. 3869/2010 και εμφανίζεται σήμερα ως υπερχρεωμένη με τάχα μειωμένα εισοδήματα, που όμως δεν παραλλάσσουν ουσιωδώς σε σχέση με τα εισοδήματα του έτους 2013, που μπορούσε και αποπλήρωνε, κατά συνέπεια είτε η «μόνιμη αδυναμία πληρωμών» που εμφανίζει σήμερα τυγχάνει εικονική, είτε η υπερχρέωσή της μεθοδεύτηκε εν γνώσει της ότι κάποια στιγμή δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις που αναλάμβανε. Η επίκληση των ανωτέρω περιστατικών, η αλήθεια των οποίων αποκλείει τη γέννηση του δικαιώματος της αιτούσας για την υπαγωγή της στις διατάξεις του ν. 3869/2010 ή καταλύει αυτό, δεν δύναται να θεμελιώσει ένσταση καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος της αιτούσας, δεδομένου ότι η καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος προϋποθέτει τη γέννηση και την ύπαρξή του (ΑΠ 1799/2006), αλλά εκτιμάται ως άρνηση της ουσιαστικής βασιμότητας της αίτησης. 5) Η προσθέτως παρεμβαίνουσα τον ισχυρισμό περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος της αιτούσας, διότι προέβαινε αλόγιστα σε διαρκείς λήψεις δανείων που εκ των προτέρων γνώριζε ότι ήταν αδύνατο σε βάθος χρόνου να

εξυπηρετήσει, ενεργώντας με δόλο προς βλάβη των συμφερόντων της Τράπεζας. Με το ανωτέρω περιεχόμενο ο ως άνω ισχυρισμός εκτιμάται ως άρνηση της ουσιαστικής βασιμότητας της αίτησης, εφόσον η επίκληση του στοιχείου της δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμών αποκλείει την ύπαρξη του δικαιώματος αυτής για υπαγωγή στις διατάξεις του ν.3869/2010. 6) Το πρώτο των καθ' ων τον ισχυρισμό περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμής, επικαλούμενο ειδικότερα ότι η αιτούσα έλαβε ως πρωτοφειλέτρια υποχρεώσεις που κατά το χρόνο υποβολής της αιτήσεως ανέρχονταν στο ποσό των 189.690,62 ευρώ, ενώ οι συνολικές μηνιαίες δόσεις τους ανέρχονταν σε 1.460,00 ευρώ, τα δε εισοδήματα της αιτούσας, σύμφωνα με το εκκαθαριστικό του οικονομικού έτους 2010 (ημερολογιακού έτους 2009) ήταν 28.335,69 ευρώ μείον φόροι 3.113,25 ευρώ, επομένως εισόδημα μετά φόρων 25.222,44 ευρώ και σε μηνιαία βάση 2.111,87 ευρώ, ενώ οι αναγκαίες δαπάνες διαβίωσης αυτής δεν είναι δυνατόν να υπολογισθούν σε κατώτερες των 1.000,00 ευρώ μηνιαίως, δεδομένου ότι, κατά δήλωσή της, επιβαρυνόταν και με τις δαπάνες διατροφής και εκπαίδευσης του ανήλικου τότε υιού της, αλλά και με τη συντήρηση μίας μεγάλης και κατά τεκμήριο πολυέξοδης οικίας. Επομένως, η αιτούσα ανέλαβε υποχρεώσεις ανώτερες των δυνατοτήτων της, γνωρίζοντας ότι η αδυναμία πληρωμής των χρεών αποτελούσε ένα ενδεχόμενο που η πραγμάτωσή του παρουσίαζε αυξημένη πιθανότητα, και παρά ταύτα το αποδέχθηκε. Με το ανωτέρω περιεχόμενο η προβληθείσα ένσταση του δόλου είναι επαρκώς ορισμένη, καθ' όσον αναφέρονται τόσο τα εισοδήματα της αιτούσας και το μηνιαίο κόστος διαβίωσής της κατά το χρόνο δημιουργίας των οφειλών, όσο και το ύψος των μηνιαίων δόσεων των δανείων, από τη σύγκριση των οποίων προκύπτει ότι η εξυπηρέτηση των δανειακών της υποχρεώσεων ήταν επισφαλής με βάση τις υφιστάμενες τότε οικονομικές της δυνατότητες, δίχως να απαιτείται η αναφορά πρόσθετων στοιχείων. Περαιτέρω, η ένσταση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 ν. 3869/2010 και πρέπει να εξετασθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. 7) Η τρίτη των καθ' ων τον ισχυρισμό περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμής, διότι έλαβε επτά δανειακά προϊόντα, δανειζόμενη κεφάλαια άνω των 200.000,00 ευρώ και δημιουργώντας υπέρογκες οφειλές ύψους 190.000,00 ευρώ περίπου και με συνολική ενήμερη μηνιαία δόση 1.460,00 ευρώ, κι όλα αυτά με το μισθό της ως δημόσια υπάλληλος, αφού δήλωνε διαζευγμένη, επιπλέον δε το έτος 2010 αποφάσισε να λάβει ένα δάνειο μικροεπισκευών από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων επιβαρύνοντας το μηνιαίο οικογενειακό της προϋπολογισμό με επιπλέον μηνιαία δόση ποσού 61,10 ευρώ, ενώ ένα έτος πριν και συγκεκριμένα την 3-11-2009 είχε λάβει δάνειο από την Alpha Bank για την αποπληρωμή παλαιότερων οφειλών της, τις οποίες προφανώς δυσκολευόταν να

αποπληρώσει ακόμη και με ετήσιο εισόδημα 25.000,00 ευρώ, συνεπώς προέβλεψε το αποτέλεσμα της αδυναμίας πληρωμής των χρεών της ως πιθανό και το αποδέχθηκε. Αντίστοιχα, η προσθέτως παρεμβαίνουσα προέβαλε τον ισχυρισμό περί δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμής, διότι προέβαινε αλόγιστα σε λήψεις δανείων, ενώ εκ των προτέρων γνώριζε την εισοδηματική της κατάσταση, η οποία δεν αναμενόταν να βελτιωθεί, ούτως ώστε να μπορέσει να εκπληρώσει κανονικά τις δανειακές της υποχρεώσεις. Με το ανωτέρω περιεχόμενο οι προβληθείσες ενστάσεις του δόλου είναι απορριπτέες ως απαράδεκτες λόγω αοριστίας, καθ' όσον δεν προσδιορίζονται από την τρίτη των καθ' ων οι μηνιαίες δαπάνες διαβίωσης της αιτούσας κατά το χρόνο δανεισμού, ώστε να προκύπτει η ανεπάρκεια του εισοδήματός της για την ταυτόχρονη κάλυψη των βιοτικών της αναγκών και των μηνιαίων δόσεων των δανείων, ενώ η προσθέτως παρεμβαίνουσα δεν εκθέτει τα απαραίτητα στοιχεία για τη θεμελίωση του ενδεχόμενου δόλου στο πρόσωπο της αιτούσας, ήτοι: α) το ύψος των οφειλών της αιτούσας, ώστε να προκύπτει ο υπέρογκος δανεισμός της β) την εισοδηματική της κατάσταση κατά το χρόνο δανεισμού και το κόστος διαβίωσης αυτής σε συνδυασμό με τα ποσά που όφειλε να καταβάλει μηνιαίως για την εξυπηρέτηση των δανειακών της υποχρεώσεων, ώστε να προκύπτει η ανεπάρκεια των εισοδημάτων της. 8) Τέλος, η τρίτη των καθ' ων υπέβαλε παρεμπιπτόντως με τις προτάσεις της αίτημα να επιδείξει η αιτούσα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται εις χείρας της και είναι αναγκαία για την πληρέστερη ενημέρωση τόσο των πιστωτών όσο και του Δικαστηρίου αναφορικά με τα έσοδά της μέχρι σήμερα, και συγκεκριμένα να προσκομίσει: α) αντίγραφα των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματός της των οικονομικών ετών 2003 έως 2013 και των πρόσφατων φορολογικών ετών 2016 έως 2019, β) βεβαίωση του οικείου ασφαλιστικού της φορέα για το ποσό του εφάπαξ που έλαβε λόγω συνταξιοδότησης, τις τυχόν κρατήσεις του αλλά και τον χρόνο που το έλαβε, καθώς και αποδεικτικά ανάλωσής του εντός του έτους 2014 όπως ισχυρίζεται και γ) βεβαιώσεις τραπεζών για τις καταθέσεις χρημάτων που διατηρούσε στις 31/12 εκάστου των ετών από 2013 έως 2019. Το εν λόγω αίτημα, το οποίο παραδεκτά υποβλήθηκε με τις προτάσεις, δέον να απορριφθεί ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας, καθ' όσον η πιστώτρια ουδόλως εκθέτει περιστατικά, από τα οποία να προκύπτει το έννομο συμφέρον της, ήτοι ότι τα προς επίδειξη έγγραφα είναι πρόσφορα για την ανταπόδειξη λυσιτελούς ισχυρισμού της αιτούσας, επιπλέον δε όσον αφορά τα υπό στοιχείο (γ) έγγραφα, δεν προσδιορίζεται σε ποιες τράπεζες ευρίσκονται οι καταθέσεις της αιτούσας, για τις οποίες ζητείται η επίδειξη σχετικής βεβαίωσης. Σε κάθε περίπτωση, το εν λόγω αίτημα είναι απορριπτικό και ως ουσιαστικά αβάσιμο, διότι τα προς επίδειξη έγγραφα δεν είναι πρόσφορα να αποδείξουν τα εισοδήματα της αιτούσας. Αντίθετα, τόσο τα

εισοδήματα της αιτούσας όσο και το ποσό του εφάπαξ και ο χρόνος λήψης αυτού προκύπτουν από τα προσκομισθέντα ήδη εκκαθαριστικά σημειώματα φόρου εισοδήματος αυτής των οικονομικών ετών 2003-2014 και των φορολογικών ετών 2014-2019.

Από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, από τα έγγραφα που τέθηκαν στο φάκελο της δικογραφίας με επιμέλεια της Γραμματείας ή των διαδίκων (άρθρο 4Η παρ. 2 περ. γ' του ν. 3869/2010), από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 Κ.Πολ.Δ.), σε συνδυασμό και με την αυτεπάγγελτη έρευνα των γεγονότων (άρθρο 744 Κ.Πολ.Δ.), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα:

Η αιτούσα είναι ηλικίας 59 ετών και βρίσκεται σε διάσταση με το σύζυγό της, Νικόλαο Τζομπανάκη, από το έτος 2014. Παρ' ότι εξακολουθούν να διαμένουν στην ίδια οικία, ιδιοκτησίας της αιτούσας, έχουν αποξενωθεί φυσικά και ψυχικά και δεν συνεισφέρει πλέον ο σύζυγός της στην κάλυψη των βιοτικών της αναγκών. Στην προκειμένη περίπτωση δεν αποδείχθηκε ανειλικρίνεια της αιτούσας ως προς το ζήτημα της διάστασης, εφόσον ήδη από το έτος 2014 η αιτούσα και ο σύζυγός της υποβάλλουν χωριστή φορολογική δήλωση, έχοντας δηλώσει τη διάσταση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.. Επομένως, η ένσταση παράβασης του καθήκοντος ειλικρινούς δήλωσης, που προέβαλαν οι καθ' ύλην, είναι απορριπτή ως ουσιαστικά αβάσιμη. Η αιτούσα είναι μητέρα ενός ενηλίκου τέκνου από προηγούμενο γάμο της, του Μαρίνου Σεργάκη γεννηθέντος την 12-10-1997, το οποίο είναι οικονομικά ανεξάρτητο και δεν αποτελεί προστατευόμενο μέλος της οικογένειας της αιτούσας. Τα εισοδήματά της προέρχονται από τη σύνταξη που λαμβάνει (κύρια και επικουρική) συνολικού ποσού 950,00 ευρώ περίπου. Το ποσό που απαιτείται μηνιαίως για την κάλυψη των βιοτικών της αναγκών ανέρχεται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, σε 600,00 ευρώ.

Η ακίνητη περιουσία της αιτούσας περιλαμβάνει: 1) Την πλήρη και αποκλειστική κυριότητα μίας κάθετης ιδιοκτησίας με αριθμό ΚΑΕΚ 50074250528/1/0, που βρίσκεται στην κτηματική περιφέρεια του χωριού Κουνουπιδιανά Δημοτικής Ενότητας Ακρωτηρίου Δήμου Χανίων, στη θέση «ΚΑΤΩ ΧΩΡΙΟ», εντός των ορίων του συνεκτικού και διάσπαρτου τμήματος του οικισμού Κουνουπιδιανών, ήτοι της υπό στοιχεία ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΝΑ (1) πρώτης οριζόντιας κατ' έκταση (κάθετης) ιδιοκτησίας του μείζονος οικοπέδου, η οποία έχει εμβαδόν 242,50 τ.μ. και ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου στο κοινό οικόπεδο 500/1000, επί της οποίας υφίσταται οικία ανεγερθείσα το έτος 2003, επιφάνειας του πρώτου ορόφου 156,94 τ.μ. και του υπογείου επιφάνειας 105,09 τ.μ.. Το ανωτέρω ακίνητο, που αποτελεί την κύρια κατοικία της αιτούσας, περιήλθε σε αυτήν με αγορά, δυνάμει του υπ' αρ. 7250/24-10-

2000 συμβολαίου αγοραπωλησίας της συμβολαιογράφου Χανίων Δήμητρας Βουτσάκη - Λαμπαθάκη, που μεταγράφηκε νόμιμα. 2) Την πλήρη και αποκλειστική κυριότητα του δικαιώματος ανεγέρσεως ορόφων μελλοντικά απεριόριστα καθ' ύψος και κατ' έκταση, μιας οικοδομής που βρίσκεται στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Χανίων, εντός του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου πόλεως Χανίων, στην περιοχή Αγίου Ιωάννη και επί της οδού Ηλία Δεληγιαννάκη αρ. 27, απαρτιζομένης από το ισόγειο και την στήλη αέρος αυτής, κτισμένης επί οικοπέδου που αποτελεί οριζόντια κατ' έκταση (κάθετη) ιδιοκτησία μείζονος ακινήτου, επιφάνειας του μείζονος αυτού ακινήτου 1.509,21 τ.μ., το δε διακεκριμένο τμήμα επί του οποίου υφίσταται η ως άνω οικοδομή έχει επιφάνεια 377,00 τ.μ. με το ανάλογο ποσοστό εξ αδιαιρέτου επί του μείζονος ακινήτου. Περιήλθε στην αιτούσα κατά ποσοστό ½ εξ αδιαιρέτου από κληρονομία εκ διαθήκης του πατέρα της, την οποία αποδέχθηκε με την υπ' αρ. 6380/20-1-2000 δήλωση αποδοχής κληρονομίας της συμβολαιογράφου Χανίων Δήμητρας Βουτσάκη - Λαμπαθάκη, που μεταγράφηκε νόμιμα, και κατά το υπόλοιπο ποσοστό ½ εξ αδιαιρέτου από γονική παροχή από τη μητέρα της, δυνάμει του υπ' αρ. 6382/20-1-2000 συμβολαίου γονικής παροχής της συμβολαιογράφου Χανίων Δήμητρας Βουτσάκη - Λαμπαθάκη, που μεταγράφηκε νόμιμα. Η αντικειμενική αξία του ως άνω δικαιώματος υψούν ανέρχεται, σύμφωνα με την προσκομιζόμενη δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. του έτους 2020, στο ποσό των 39.621,76 ευρώ. Επιπλέον, η αιτούσα είναι κάτοχος με αριθμό κυκλοφορίας ΡΕΗ 4202 Ι.Χ.Ε. αυτοκινήτου, εργοστασίου κατασκευής DAEWOO τύπου ΚΛΥΑ, 706 κ.ε., έτους πρώτης κυκλοφορίας 2003, εμπορικής αξίας 1.000,00 ευρώ. Όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη άδεια κυκλοφορίας του ως άνω οχήματος, η κυριότητά του έχει παρακρατηθεί από την πωλήτρια εταιρεία, ωστόσο από τον περιεχόμενο στην αίτηση πίνακα πιστωτών και απαιτήσεων τους δεν προκύπτει οφειλή της αιτούσας από σύμβαση καταναλωτικού δανείου για αγορά αυτοκινήτου, εν όψει δε του χρόνου απόκτησης του οχήματος (2003), συνάγεται ότι η αιτούσα έχει εξοφλήσει την οφειλή της αλλά εκκρεμεί τυπικά η άρση της παρακράτησης, ώστε να αποκτήσει την κυριότητα του οχήματος. Σε κάθε περίπτωση, η εκποίηση του ανωτέρω οχήματος κρίνεται ασύμφορη, εν όψει της παλαιότητας και της χαμηλής εμπορικής του αξίας, λαμβανομένων υπόψη και των εξόδων της σχετικής διαδικασίας (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κ.λ.π.). Πρέπει, επομένως, αυτό να εξαιρεθεί της κατά το άρθρο 9 παρ. 1 ν. 3869/2010 διαδικασίας ρευστοποίησης.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη από τις καθ' ων πιστώτριες, τα οποία κατά πλάσμα του νόμου θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης,

με εξαίρεση τα παρακάτω εμπραγμάτως ασφαλισμένα δάνεια, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της απόφασης (αρθ. 6 παρ. 3 ν. 3869/2010). 1) Στο πρώτο των καθ' ων (ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ) όφειλε την 15-1-2016 από την υπ' αρ. 21/92564/26-8-2009 σύμβαση δανείου μικροεπισκευών, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, το ποσό των 1.846,38 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων. 2) Στη δεύτερη των καθ' ων (ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ) όφειλε την 17-12-2015 από την υπ' αρ. 00200911035232/3-11-2009 σύμβαση δανείου ρύθμισης οφειλών, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, το ποσό των 18.364,45 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων. 3) Στη δεύτερη των καθ' ων (ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ) όφειλε την 17-12-2015 από την υπ' αρ. 744002340001273/24-5-2007 σύμβαση δημιουργίας χρεωστικού υπολοίπου σε τρεχούμενο λογαριασμό κατάθεσης, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, το ποσό των 2.355,26 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων. 4) Στην τρίτη των καθ' ων (ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ως διάδοχο του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου) όφειλε την 20-5-2015 από την υπ' αρ. 91109611915248/9-11-2005 σύμβαση προεγκεκριμένου καταναλωτικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, το ποσό των 2.619,28 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων. 5) Στην τρίτη των καθ' ων (ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ως διάδοχο του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου) όφειλε την 20-5-2015 από την υπ' αρ. 9219603670601/5-3-2003 σύμβαση στεγαστικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, το ποσό των 90.482,64 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων. 6) Στην τέταρτη των καθ' ων (ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ως οιονεί καθολική διάδοχο της Γενικής Τράπεζας) όφειλε την 25-5-2015 από την υπ' αρ. 100490000322543/26-4-2006 σύμβαση στεγαστικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, το ποσό των 72.563,26 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων. 7) Στην τέταρτη των καθ' ων (ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ως οιονεί καθολική διάδοχο της Γενικής Τράπεζας) όφειλε την 25-5-2015 από την υπ' αρ. 100490000246602/20-8-2007 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως οφειλέτης, το ποσό των 1.459,35 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων τόκων και εξόδων. Το σύνολο, επομένως, των οφειλών της αιτούσας προς τις καθ' ων πιστώτριες ανέρχεται στο ποσό των 189.690,62 ευρώ. Οι ως άνω οφειλές εκτίθενται όπως εισφέρθηκαν με την αίτηση, βάσει των αναλυτικών καταστάσεων οφειλών που παρέδωσαν στην αιτούσα οι πιστωτές μετά από σχετικό αίτημά της, καθ' όσον δεν προσκομίσθηκαν από τους πιστωτές βεβαιώσεις με αναφορά του κεφαλαίου και των τόκων κατά τον κρίσιμο χρόνο κοινοποίησης της ένδικης αίτησης, ως προς τις ανέγγυες απαιτήσεις, και κατά το χρόνο έκδοσης της απόφασης, ως προς τις ενέγγυες απαιτήσεις.

Ο κύριος όγκος των οφειλών της αιτούσας απορρέει από δύο στεγαστικά δάνεια, κεφαλαίου 108.000,00 ευρώ και 60.500,00 ευρώ, τα οποία έλαβε κατά τα έτη 2003 και 2006 αντίστοιχα, με σκοπό την ανέγερση της κύριας κατοικίας της. Πλέον των ανωτέρω στεγαστικών δανείων, η αιτούσα έλαβε κατά τα έτη 2005, 2006 και 2007 τρία καταναλωτικά δάνεια κεφαλαίου 4.170,00 ευρώ, 10.000,00 ευρώ και 2.000,00 ευρώ, ενώ το έτος 2009 έλαβε ένα δάνειο μικροεπισκευών για την κύρια κατοικία της ποσού 5.234,00 ευρώ και προέβη σε ρύθμιση προγενέστερης οφειλής της προς τη δεύτερη των καθ' ων λαμβάνοντας καταναλωτικό δάνειο ποσού 11.039,60 ευρώ. Κατά το χρόνο ανάληψης των ανωτέρω δανειακών υποχρεώσεων η αιτούσα ήταν διαζευγμένη και εργαζόταν μέχρι και το έτος 2013 ως υπάλληλος στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Χανίων, με εισοδήματα τα οποία έβαιναν αυξανόμενα κατ' έτος και ήταν επαρκή για την κανονική εξυπηρέτηση των δανειακών της υποχρεώσεων. Από το έτος 2010, όμως, τα εισοδήματα της αιτούσας μειώθηκαν εξ αιτίας της οικονομικής κρίσης. Παρ' ότι το έτος 2010 η αιτούσα συνήψε δεύτερο γάμο με το Νικόλαο Τζομπανάκη, κατά τη διάρκεια της τριετούς έγγαμης συμβίωσής τους δεν είχε την οικονομική στήριξη του συζύγου της στην αποπληρωμή των δανειακών της υποχρεώσεων, καθώς τα εισοδήματα του συζύγου της ήταν περιορισμένα. Μετά δε τη συνταξιοδότηση της αιτούσας το έτος 2014, τα εισοδήματά της μειώθηκαν έτι περαιτέρω, καθιστώντας αδύνατη την εξυπηρέτηση των μηνιαίων δόσεων των δανείων, οι οποίες απαιτούσαν την καταβολή του συνολικού ποσού των 1.460,00 ευρώ. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα φόρου εισοδήματος/πράξεις διοικητικού προσδιορισμού φόρου των οικονομικών ετών 2003-2014 και των φορολογικών ετών 2014-2019, τα εισοδήματα της αιτούσας διαμορφώθηκαν διαχρονικά ως εξής: α) το έτος 2002 (οικονομικό έτος 2003) ετήσιο εισόδημα 14.475,15 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 11.206,26 ευρώ μηνιαίως, β) το έτος 2003 (οικον. έτος 2004) ετήσιο εισόδημα 17.200,91 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 1.433,41 ευρώ μηνιαίως, γ) το έτος 2004 (οικον. έτος 2005) ετήσιο εισόδημα 19.952,03 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 11.662,67 ευρώ μηνιαίως, δ) το έτος 2005 (οικονομικό έτος 2006) ετήσιο εισόδημα 18.986,25 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 1.582,19 ευρώ μηνιαίως, ε) το έτος 2006 (οικονομικό έτος 2007) ετήσιο εισόδημα 23.768,21 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 1.980,68 ευρώ μηνιαίως, στ) το έτος 2007 (οικονομικό έτος 2008) ετήσιο εισόδημα 23.712,94 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 1.976,08 ευρώ μηνιαίως, ζ) το έτος 2008 (οικονομικό έτος 2009) ετήσιο εισόδημα 22.512,83 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 1.876,07 ευρώ μηνιαίως, η) το έτος 2009 (οικονομικό έτος 2010) ετήσιο εισόδημα 28.335,69 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 2.361,30 ευρώ μηνιαίως, θ) το έτος 2010 (οικονομικό έτος 2011) ετήσιο εισόδημα 17.929,16 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 1.494,10 ευρώ μηνιαίως, ι) το έτος 2011 (οικονομικό έτος 2012) ετήσιο

εισόδημα αιτούσας 18.975,25 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 1.581,27 ευρώ μηνιαίως, ενώ τα εισοδήματα του συζύγου της ήταν μηδενικά καθώς η επιχειρηματική του δραστηριότητα ήταν ζημιογόνος, ια) το έτος 2012 (οικονομικό έτος 2013) ετήσιο εισόδημα αιτούσας 15.692,21 ευρώ και του συζύγου της 10.230,72 ευρώ, δηλαδή οικογενειακό εισόδημα 25.922,93 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 2.160,24 ευρώ μηνιαίως, ιβ) το έτος 2013 (οικονομικό έτος 2014) ετήσιο εισόδημα αιτούσας 1.825,17 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 152,09 ευρώ μηνιαίως, ενώ τα εισοδήματα του συζύγου της ήταν μηδενικά καθώς η επιχειρηματική του δραστηριότητα ήταν ζημιογόνος, ιγ) το έτος 2014 (φορολογικό έτος 2014) ετήσιο εισόδημα αιτούσας 27.463,72 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου του ποσού των 15.289,98 ευρώ που έλαβε ως εφάπαξ βοήθημα από την υπηρεσία της), που αντιστοιχεί σε 22.288,64 ευρώ μηνιαίως, ιδ) το έτος 2015 ετήσιο εισόδημα αιτούσας 12.066,97 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 11.005,58 ευρώ μηνιαίως, ιε) το έτος 2016 ετήσιο εισόδημα 11.839,78 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 986,65 ευρώ μηνιαίως, ιστ) το έτος 2017 ετήσιο εισόδημα 11.337,32 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 944,78 ευρώ μηνιαίως, ιζ) το έτος 2018 ετήσιο εισόδημα 11.320,05 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 943,34 ευρώ μηνιαίως και ιη) το έτος 2019 ετήσιο εισόδημα 11.440,53 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 953,38 ευρώ μηνιαίως. Επισημαίνεται ότι από τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος της αιτούσας του οικονομικού έτους 2014 και του φορολογικού έτους 2015 δεν προκύπτει η ύπαρξη κατά τα ανωτέρω έτη τραπεζικών καταθέσεων αυτής ύψους 14.000,00 ευρώ και 9.000,00 ευρώ αντίστοιχα, εφόσον δεν περιλαμβάνεται στις ανωτέρω φορολογικές δηλώσεις ανάλογο εισόδημα της αιτούσας από τόκους καταθέσεων, αλλά τα αναφερόμενα στους κωδικούς 788 και 787 ποσά των 14.000,00 ευρώ και 9.000,00 ευρώ αντίστοιχα αφορούν σε ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών, πρόκειται δηλαδή για λογιστική μέθοδο κάλυψης της διαφοράς μεταξύ του δηλωθέντος εισοδήματος του φορολογουμένου και της συνολικής ετήσιας δαπάνης του, και όχι για πράγματι υφιστάμενες κατά τα έτη 2013 και 2015 αποταμιεύσεις της αιτούσας.

Υπάρχει, επομένως, στην περίπτωση της αιτούσας -ήδη από το χρόνο άσκησης της ένδικης αίτησης- μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής, το γεγονός δε αυτό αποδεικνύεται και από τη σχέση της ρευστότητας της αιτούσας προς τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της, δηλαδή η σχέση αυτή είναι αρνητική υπό την έννοια ότι, μετά από την αφαίρεση του ποσού που απαιτείται για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της (600,00 ευρώ), η υπολειπόμενη ρευστότητά της (950,00 – 600,00= 350,00 ευρώ) δεν επαρκεί για να ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών της ή τουλάχιστον σε ουσιώδες μέρος αυτών, δεδομένου ότι οι μηνιαίες δόσεις των δανείων ανέρχονται συνολικά το ποσό των 1.460,00 ευρώ, όπως προκύπτει από τις προσκομιζόμενες βεβαιώσεις οφειλών των καθ' ων πιστωτών, όπου αναφέρεται το

10% της τελευταίας ενήμερης δόσης των δανείων. Η αδυναμία της αυτή φέρει τα χαρακτηριστικά της γενικότητας και της μονιμότητας, καθ' όσον δεν αναμένεται, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, να βελτιωθεί ουσιαστικά η οικονομική κατάσταση της αιτούσας στο άμεσο μέλλον, ενόψει της ηλικίας της και της ιδιότητάς της ως συνταξιούχου. Η ανωτέρω αδυναμία δεν οφείλεται σε δόλο, καθ' όσον οι πιστωτές, οι οποίοι έφεραν το βάρος επίκλησης και απόδειξης του σχετικού ισχυρισμού, δεν απέδειξαν τη συνδρομή του στοιχείου του δόλου στο πρόσωπο της αιτούσας. Ειδικότερα, από τα προεκτεθέντα οικονομικά στοιχεία της αιτούσας προκύπτει ότι κατά το χρόνο ανάληψης της τελευταίας δανειακής υποχρέωσης (2009), τα εισοδήματα της αιτούσας ανέρχονταν στο ποσό των 2.361,30 ευρώ μηνιαίως, επιτρέποντας σε αυτήν την κανονική εξυπηρέτηση των δανειακών της υποχρεώσεων με την καταβολή του ποσού των 1.460,00 ευρώ μηνιαίως, καθ' όσον το κόστος διαβίωσης αυτής – συνυπολογιζομένης και της συνεισφοράς της στη διατροφή του ανηλίκου τότε τέκνου της, το οποίο συνοικούσε με αυτήν- δεν υπερέβαινε το ποσό των 800,00 ευρώ μηνιαίως, δεδομένου ότι και ο πατέρας του τέκνου συνεισέφερε στη διατροφή του. Εξάλλου, η σταθερή εργασία της αιτούσας και η επί σειρά ετών αύξηση των εισοδημάτων της παρείχε σε αυτήν την προσδοκία ότι θα δύναται και στο μέλλον να εξυπηρετεί τις δανειακές της υποχρεώσεις. Η αδυναμία της αιτούσας στην αποπληρωμή των χρεών της οφείλεται κυρίως στη μείωση των εισοδημάτων της εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, η οποία ενέσκηψε το έτος 2010 και επέφερε την επιβολή σειράς μέτρων λιτότητας, μεταξύ αυτών και την περικοπή των αποδοχών και επιδομάτων των δημοσίων υπαλλήλων, και όχι στην πρόωρη συνταξιοδότησή της το έτος 2013 ή στην απώλεια της οικονομικής συνδρομής του συζύγου της μετά την επελεύση μεταξύ τους διάσταση, αφού αποδεικνύεται ότι ήδη από τις 4-7-2012 είχε καταγγελθεί η υπ' αρ. 00200911035232/3-11-2009 σύμβαση καταναλωτικού δανείου που είχε συνάψει η αιτούσα με τη δεύτερη των καθ' ων (βλ. τα αναφερόμενα στην υπ' αρ. 145/2015 διαταγή πληρωμής του Ειρηνοδικείου Χανίων), ενώ τον Ιούνιο του έτους 2014 είχε ήδη ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων συνολικού ποσού 1.221,40 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί σε είκοσι (20) μηνιαίες δόσεις των 61,07 ευρώ εκάστη, για το λόγο αυτό το Μάρτιο του έτους 2015 παρακρατήθηκε το ανωτέρω ποσό από το εφάπαξ βοήθημα της αιτούσας και πιστώθηκε στην εξυπηρέτηση της υπ' αρ. 21/92564/268-2009 σύμβασης δανείου μικροεπισκευών, προς εξόφληση της οφειλής που είχε δημιουργηθεί έως τον Ιούνιο του 2014. Κατόπιν τούτων, δεν αποδείχθηκε ότι η αιτούσα δανειοδοτήθηκε εν γνώσει της αδυναμίας της να ανταποκριθεί στις δανειακές της υποχρεώσεις ή αποδεχόμενη το ενδεχόμενο της μη αποπληρωμής τους. Αντίθετα, αυτή κατά το χρόνο ανάληψης των δανείων αλλά και μεταγενέστερα, δεν γνώριζε και δεν επιδίωξε ούτε ήταν σε

θέση να προβλέπει ως ενδεχόμενη την αδυναμία αποπληρωμής αυτών. Κατά συνέπεια, η ένσταση δόλιας περιέλευσης της αιτούσας σε αδυναμία πληρωμής, που προέβησαν οι καθ' ων πιστώτριες, είναι απορριπτή ως ουσιαστικά αβάσιμη.

Με βάση τα ανωτέρω, συντρέχουν στο πρόσωπο της αιτούσας οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή της στη ρύθμιση του ν. 3869/2010, καθ' ότι βρίσκεται σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των οφειλών της. Η ρύθμιση των οφειλών της αιτούσας πρέπει να γίνει με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών προς τις πιστώτριες της επί τριετία (άρθρο 8 παρ. 2), προς μερική εξόφληση των οφειλών της, σε συνδυασμό με τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 1 για ρευστοποίηση της ακίνητης περιουσίας της αιτούσας και τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της. Το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπ' όψιν τα πάσης φύσεως εισοδήματα της αιτούσας και τις βιοτικές της ανάγκες, κρίνει ότι το προς διάθεση ποσό προς τους πιστωτές της ανέρχεται σε 350,00 ευρώ μηνιαίως. Στην προκειμένη περίπτωση, από τα προσκομιζόμενα δελτία κατάθεσης αποδεικνύεται ότι η αιτούσα προέβη μέχρι τη συζήτηση της υπό κρίση αίτησης σε προσωρινές καταβολές προς τις καθ' ων πιστώτριες συνολικού ποσού 3.996,84 ευρώ, σε συμμόρφωση προς τις από 16-8-2017, 17-9-2018 και 1-9-2020 προσωρινές διαταγές του Ειρηνοδίκη Χανίων, και μέχρι το χρόνο δημοσίευσης της παρούσας απόφασης κατέβαλε ακόμη 17 μηνιαίες δόσεις των 150,00 ευρώ, δηλαδή συνολικά το ποσό των 6.546,84 ευρώ. Οι ανωτέρω προσωρινές καταβολές, σύμφωνα με τη διάταξη του τετάρτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010, όπως το εδάφιο αυτό προστέθηκε με τη διάταξη του άρθρου 61 παρ. 2 ν. 4549/2018 (ΦΕΚ Α' 105/14-6-2018), συνυπολογίζονται πλέον μόνο ως προς το ποσό και όχι ως προς το χρόνο. Το ποσό αυτό των 6.546,84 ευρώ, διαιρούμενο δια του αριθμού των δόσεων που ορίζονται με την παρούσα (36) ισούται με το ποσό των 181,85 ευρώ, το οποίο πρέπει να αφαιρεθεί από κάθε μηνιαία δόση των 350,00 ευρώ. Συνεπώς υποχρεούται η αιτούσα να καταβάλει προς τις καθ' ων πιστώτριες επί τριετία, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας, μηνιαίες δόσεις ποσού 168,15 ευρώ, συμμετρως διανεμόμενου του ποσού αυτού μεταξύ των καθ' ων πιστωτών, ανάλογα με το ύψος των απαιτήσεών τους, ως εξής: α) στο πρώτο των καθ' ων (ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ) για την απαίτηση αυτού που απορρέει από την υπ' αρ. 21/92564/26-8-2009 σύμβαση δανείου, η οποία αποτελεί το 0,97% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλει το ποσό των 1,63 ευρώ μηνιαίως, 2) στη δεύτερη των καθ' ων (ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ), για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 00200911035232/3-11-2009 σύμβαση δανείου, η οποία αποτελεί το 9,68% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλει το ποσό των 16,28 ευρώ μηνιαίως, 3) στη δεύτερη των καθ' ων (ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ), για την απαίτηση αυτής που απορρέει

από την υπ' αρ. 744002340001273/24-5-2007 σύμβαση δανείου, η οποία αποτελεί το 1,24% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλει το ποσό των 2,09 ευρώ μηνιαίως, 4) στην τρίτη των καθ' ων (Τράπεζα Eurobank) για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 91109611915248/9-11-2005 σύμβαση δανείου, η οποία αποτελεί το 1,38% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλει το ποσό των 2,32 ευρώ μηνιαίως, 5) στην τρίτη των καθ' ων (Τράπεζα Eurobank) για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 9219603670601/5-3-2003 σύμβαση στεγαστικού δανείου, η οποία αποτελεί το 47,70% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλει το ποσό των 80,20 ευρώ μηνιαίως, 6) στην τέταρτη των καθ' ων (Τράπεζα Πειραιώς) για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 100490000322543/26-4-2006 σύμβαση στεγαστικού δανείου, η οποία αποτελεί το 38,25% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλει το ποσό των 64,32 ευρώ μηνιαίως και 7) στην τέταρτη των καθ' ων (Τράπεζα Πειραιώς) για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 100490000246602/20-8-2007 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, η οποία αποτελεί το 0,78% του συνόλου της οφειλής, θα καταβάλει το ποσό των 1,31 ευρώ μηνιαίως. Στο τέλος της τριετίας η αιτούσα θα έχει καταβάλει το ποσό των 6.053,40 ευρώ. Αναπροσαρμογή των ποσών αυτών των μηνιαίων δόσεων δεν προκύπτει ότι μπορεί να οριστεί με βάση τα τρέχοντα οικονομικά δεδομένα της αιτούσας, ωστόσο, σε περίπτωση που κατά τη διάρκεια της περιόδου ρύθμισης περιέλθουν στην αιτούσα περιουσιακά στοιχεία αιτία θανάτου, υποχρεούται να διαθέσει για την ικανοποίηση των πιστωτών της το ήμισυ της αξίας αυτών και μέχρι τη συμπλήρωση των απαιτήσεών τους. Επίσης, η αιτούσα οφείλει να γνωστοποιεί μέσα σε ένα μήνα στη γραμματεία του Δικαστηρίου κάθε μεταβολή κατοικίας ή συνταξιοδοτικού φορέα καθώς και κάθε αξιολογή βελτίωση των εισοδημάτων της ή των περιουσιακών της στοιχείων, ώστε να ενημερώνεται ο φάκελος που τηρείται σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 4 (βλ. αρθρ. 8 παρ. 2 και 3 του Ν. 3869/2010).

Η παραπάνω ρύθμιση θα πρέπει να συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρ. 9 παρ. 2 ν.3869/2010 ρύθμιση, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις των ν. 4336/2015 και 4346/2015, εφόσον δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των καθ' ων πιστωτών και υποβάλλεται αίτημα εξαίρεσης από την εκποίηση του ακινήτου, το οποίο χρησιμεύει ως κύρια κατοικία της αιτούσας. Στην προκειμένη περίπτωση αποδεικνύεται ότι το μηνιαίο διαθέσιμο εισόδημα της αιτούσας δεν υπερβαίνει τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης προσαυξημένες κατά 70% (682,00 ευρώ οι δαπάνες διαβίωσης ενός ενήλικα x 1,7 = 1.159,40 ευρώ), εφόσον αυτό ανέρχεται σε 950,00, ευρώ. Επιπλέον, η αντικειμενική αξία της κύριας κατοικίας ανέρχεται στο ποσό των 159.440,24 ευρώ, σύμφωνα με την προσκομιζόμενη δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. έτους 2020 (ήτοι 145.371,32 ευρώ ο πρώτος όροφος και

14.068,92 ευρώ το υπόγειο), δεν υπερβαίνει δηλαδή το ποσό των 180.000,00 ευρώ, εφόσον πρόκειται για άγαμο οφειλέτη. Ωστόσο, η τρίτη των καθ'ών πιστωτών, στα πλαίσια του αρθρ. 338 Κ.Πολ.Δ., επικαλέστηκε και απέδειξε ότι η αιτούσα δεν ήταν συνεργάσιμος δανειολήπτης βάσει του Κώδικα Δεοντολογίας των τραπεζών, καθώς αυτή δεν προέβη σε γνωστοποίηση πληροφοριών προς τους πιστωτές της αναφορικά με την τρέχουσα οικονομική της κατάσταση εντός 15 εργάσιμων ημερών από την ημέρα μεταβολής της. Συγκεκριμένα, η αιτούσα ενώ έλαβε το έτος 2014 εφάπαξ βοήθημα ποσού 15.289,98 από την υπηρεσία της λόγω της συνταξιοδότησής της, ουδέποτε ενημέρωσε τους πιστωτές της για το αξιόλογο αυτό περιουσιακό της στοιχείο. Επομένως, δεν πληροί τις προϋποθέσεις για τη διάσωση της κύριας κατοικίας και το σχετικό αίτημα είναι απορριπτικό ως ουσιαστικά αβάσιμο. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να διαταχθεί η ρευστοποίηση της κύριας κατοικίας της αιτούσας, κατ'άρθρο 9 παρ. 1 ν. 3869/2010, για την ικανοποίηση των πιστωτών της. Η εμπορική αξία της κύριας κατοικίας της αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη τη θέση, την παλαιότητα (έτους κατασκευής 2003), το εμβαδόν και την αντικειμενική αξία της, ανέρχεται στο ποσό των 150.000,00 ευρώ. Στα πλαίσια της διαδικασίας του άρθρου 9 παρ. 1 θα πρέπει ακόμη να διαταχθεί και η ρευστοποίηση του δικαιώματος μελλοντικής επέκτασης καθ' ύψος και κατ'έκταση της οικοδομής επί της οδού Ηλία Δεληγιαννάκη αρ. 27, η εμπορική αξία του οποίου ανέρχεται στο ποσό των 20.000,00 ευρώ. Για τη διαδικασία εκποίησης των ακινήτων του οφειλέτη δεν περιέχεται ειδική ρύθμιση στο ν. 3869/2010. Επομένως, με βάση τη διάταξη του αρθ. 15 αυτού θα εφαρμοστούν οι διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα και θα πρέπει να οριστεί εκκαθαριστής για την εκποίηση των ακινήτων, η οποία θα γίνει ελεύθερα, καθ'όσον η εκποίηση με πλειστηριασμό ενώπιον συμβολαιογράφου θα επιβαρύνει με επιπλέον έξοδα τη διαδικασία, δυσανάλογα της αξίας των εκποιούμενων. Ως εκκαθαριστής, εφόσον δεν έχει προταθεί συγκεκριμένο πρόσωπο από τις πιστώτριες, θα οριστεί πρόσωπο, που διαθέτει άδεια διαχειριστή αφερεγγυότητας, σύμφωνα με το Τέταρτο Βιβλίο του ν. 4738/2020 και ειδικότερα ο Μαμάκης Στέφανος του Εμμανουήλ, λογιστής, κάτοικος Ηρακλείου Κρήτης (Λεωφ. Δημοκρατίας αρ. 15, τηλ. 6947849705), ο οποίος θα ειδοποιηθεί τηλεφωνικά από τη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με σχετική ενυπόγραφη σημείωση τόσο πάνω στο φάκελο του άρθρου 4 παρ. 5 όσο και στο αλφαβητικό ευρετήριο του άρθρου 13 του Ν. 3869/2010, που τηρείται στο Ειρηνοδικείο. Ο εκκαθαριστής, αφού ειδοποιηθεί από τη Γραμματεία του Δικαστηρίου, οφείλει, κατ'ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 85 παρ. 1 του ν. 4738/2020, είτε ο ίδιος αυτοπροσώπως είτε μέσω τρίτου πληρεξουσίου του, ο οποίος θα φέρει ειδική προς τούτο έγγραφη ιδιωτική εξουσιοδότηση με βεβαιωμένο το γνήσιο της υπογραφής του εξουσιοδοτούντος εκκαθαριστή, να επιμεληθεί της

εγγραφής της παρούσας απόφασης στο αρμόδιο Κτηματολογικό Γραφείο της τοποθεσίας των προς εκποίηση ακινήτων, προκειμένου να ενημερωθούν οι τρίτοι τόσο για τον ορισμό του εκκαθαριστή όσο και για τον περιορισμό που τίθεται στα συγκεκριμένα ακίνητα. Καθήκον του εκκαθαριστή είναι να προβεί, εντός πέντε (5) ετών από την ανάληψη των καθηκόντων του, στην ελεύθερη εκποίηση κατά τον πλέον πρόσφορο τρόπο, όπως π.χ. με σχετική ανάρτηση στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων, που πλέον τηρείται και ηλεκτρονικά από τη σελίδα του Τομέα Ασφάλισης Νομικών, με αγγελία στον τοπικό τύπο, με την ανάρτηση στο διαδίκτυο σχετικών δημοσιεύσεων σε σχετικούς με πωλήσεις ακινήτων ιστότοπους, με την ανάθεση σε μεσίτες της εντολής ανεύρεσης αγοραστών, με άμεση από τον ίδιο τον εκκαθαριστή προσφορά πώλησης στις πιστώτριες ή σε κατοίκους της περιοχής ή σε συγγενικά πρόσωπα του οφειλέτη, με ελάχιστο τίμημα το ποσό των 130.000,00 ευρώ για την κύρια κατοικία και το ποσό των 15.000,00 ευρώ για το δικαίωμα μελλοντικής επέκτασης της οικοδομής, το οποίο είτε θα καταβληθεί εφάπαξ με την υπογραφή του μεταβιβαστικού συμβολαίου είτε τούτο θα αποτελέσει προϊόν δανείου από πιστωτικό ίδρυμα με διασφαλισμένους όρους, είτε τέλος με την πίστωση του τιμήματος υπό τον όρο της διαλυτικής αίρεσης μεταβίβασης της κυριότητας μέχρι την εξόφληση αυτού (τιμήματος). Σε περίπτωση ανεύρεσης αγοραστή, ο οποίος θα προσφέρει το παραπάνω τίμημα και θα δύναται να τηρήσει τους προαναφερόμενους όρους ως προς την καταβολή του, ο εκκαθαριστής θα καταρτίσει το σχετικό συμβόλαιο μεταβίβασης και την τυχόν πράξη εξόφλησης και θα επιμεληθεί της μεταγραφής αυτών. Το προϊόν της εκποίησης των ανωτέρω ακινήτων, μετά την αφαίρεση των εξόδων της διαδικασίας, θα διατεθεί για την ικανοποίηση των πιστωτών, με την προνομιακή ικανοποίηση των εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεων. Για το σκοπό αυτό ο εκκαθαριστής θα πρέπει να συντάξει πίνακα διανομής, ο οποίος θα τοιχοκολληθεί στο κατάστημα του Ειρηνοδικείου Χανίων. Ο εκκαθαριστής δικαιούται να λάβει αντιμισθία (οριστική και προσωρινή), η οποία θα αφαιρεθεί από το διανεμόμενο ποσό. Για την αντιμετώπιση των πρώτων εξόδων της διαδικασίας εκποίησης κρίνεται απαραίτητο από το Δικαστήριο, κατ' αναλογική εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 713 επ. του ΑΚ, να υποχρεωθεί η αιτούσα εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας, να καταθέσει στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το ποσό των 100,00 ευρώ και να προσκομίσει στη συνέχεια στη γραμματεία του Δικαστηρίου το σχετικό γραμμάτιο, το οποίο θα παραλάβει ο εκκαθαριστής μόλις αναλάβει τα καθήκοντά του. Η αιτούσα υποχρεούται να υποβοηθεί τον εκκαθαριστή στο έργο του, παρέχοντάς του κάθε απαραίτητη πληροφορία και έγγραφο που έχει στην κατοχή της (συμβόλαια, αριθμούς παροχών ηλεκτρικού ρεύματος κ.λ.π.), αλλά και πρόσβαση σε κάθε απαραίτητο στοιχείο προς

εκπλήρωση των σκοπών της εκποίησης. Σημειωτέον δε ότι, αν τελικά δεν δύναται να επιτευχθεί η ελεύθερη εκποίηση με τους ανωτέρω όρους, υφίσταται η δυνατότητα του εκκαθαριστή για τροποποίηση της παρούσας δικαστικής απόφασης, ώστε να μειωθούν ή να εξαφανισθούν οι όροι της εκποίησης. Επιπλέον, και όταν, παρά τις ανωτέρω ενέργειες, δεν δύναται να πραγματοποιηθεί η εκποίηση των ως άνω ακινήτων, ο εκκαθαριστής δύναται αρμοδίως να προκαλέσει την παύση του σταδίου της εκκαθάρισης, με την υποβολή σχετικής αίτησης ανάκλησης της παρούσας απόφασης, με την οποία ορίσθηκε η εκποίηση των ακινήτων, κατά το σχετικό κεφάλαιό της, μέσω της διάταξης του άρθρου 758 Κ.Πολ.Δ..

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει εν μέρει δεκτή και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Η απαλλαγή της αιτούσας από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι των πιστωτών της θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 ν. 3869/2010) μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων, που της επιβάλλονται με την απόφαση αυτή. Παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται, γιατί η απόφαση δεν υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας (άρθρ. 14 ν. 3869/2010). Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010. Ως προς την ασκηθείσα αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, από τα προσκομιζόμενα έγγραφα προκύπτει ότι η παρεμβαίνουσα έχει ορισθεί νομίμως, δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της τέταρτης των καθ' ων ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας, δυνάμει της από 16-3-2021 σύμβασης μεταβίβασης απαιτήσεων, που καταχωρίστηκε νόμιμα στα δημόσια βιβλία του ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο 12 με αρ. 52 και με αρ. πρωτ. 62/17-3-2021, στις μεταβιβασθείσες δε απαιτήσεις περιλαμβάνονται και οι επίδικες απαιτήσεις της τέταρτης των καθ' ων κατά της αιτούσας. Ωστόσο, δεδομένου ότι με την πρόσθετη παρέμβαση η δίκη που δημιουργείται δεν είναι ανεξάρτητη, αφού η παρέμβαση δεν έχει αυτοτέλεια έναντι της αρχικής αίτησης, αλλά εξαρτάται από την κύρια δίκη που άρχισε με την αίτηση, από την οποία δεν μπορεί να χωριστεί, και δεν περιέχει αίτημα, αφού δεν ζητεί η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα παροχή έννομης προστασίας για την ίδια ούτε υποβάλλει δικαίωμα προς διάγνωση, η πρόσθετη παρέμβαση δεν εξετάζεται περαιτέρω ως προς τη βασιμότητά της και δεν απαιτείται στην απόφαση ή στο διατακτικό της να περιλαμβάνεται διάταξη γι' αυτήν, παρ' ότι λαμβάνονται υπόψη όλοι οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της παρεμβαίνουσας στο πλαίσιο εξέτασης της υπόθεσης (ΕφΑθ 5722/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Β.

Βαθρακοκοίλης, ΚΠολΔ, Ερμηνευτική – Νομολογιακή Ανάλυση κατ' άρθρο, έκδ. 1994 Τόμ. Α', άρθρο 80 αρ. 2-3 σελ. 560, άρθρο 83 αρ. 4,5 σελ. 586, 589).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την αίτηση και την ασκηθείσα με τις προτάσεις αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, ερήμην της δεύτερης και τέταρτης των καθ' ων πιστωτών, από τις οποίες η τέταρτη των καθ' ων πιστωτών θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται στη δίκη από την αυτοτελώς υπέρ αυτής προσθέτως παρεμβαίνουσα.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας ως εξής:

A) ΟΡΙΖΕΙ μηνιαίες καταβολές συνολικού ποσού 168,15 ευρώ προς τους πιστωτές της επί τριετία, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας, συμμέτρως διανεμόμενου του ποσού αυτού μεταξύ των καθ' ων πιστωτών, ανάλογα με το ύψος των απαιτήσεών τους, ως εξής: α) στο πρώτο των καθ' ων (ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ) για την απαίτηση αυτού που απορρέει από την υπ' αρ. 21/92564/26-8-2009 σύμβαση δανείου, θα καταβάλει το ποσό των 1,63 ευρώ μηνιαίως, 2) στη δεύτερη των καθ' ων (ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ), για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 00200911035232/3-11-2009 σύμβαση δανείου, θα καταβάλει το ποσό των 16,28 ευρώ μηνιαίως, 3) στη δεύτερη των καθ' ων (ALPHA ΤΡΑΠΕΖΑ), για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 744002340001273/24-5-2007 σύμβαση δανείου, θα καταβάλει το ποσό των 2,09 ευρώ μηνιαίως, 4) στην τρίτη των καθ' ων (Τράπεζα Eurobank) για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 91109611915248/9-11-2005 σύμβαση δανείου, θα καταβάλει το ποσό των 2,32 ευρώ μηνιαίως, 5) στην τρίτη των καθ' ων (Τράπεζα Eurobank) για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 9219603670601/5-3-2003 σύμβαση στεγαστικού δανείου, θα καταβάλει το ποσό των 80,20 ευρώ μηνιαίως, 6) στην τέταρτη των καθ' ων (Τράπεζα Πειραιώς) για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 100490000322543/26-4-2006 σύμβαση στεγαστικού δανείου, θα καταβάλει το ποσό των 64,32 ευρώ μηνιαίως και 7) στην τέταρτη των καθ' ων (Τράπεζα Πειραιώς) για την απαίτηση αυτής που απορρέει από την υπ' αρ. 100490000246602/20-8-2007 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, θα καταβάλει το ποσό των 1,31 ευρώ μηνιαίως.

B) ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εκποίηση των εξής ακινήτων: 1) Μίας κάθετης ιδιοκτησίας με αριθμό ΚΑΕΚ 50074250528/1/0, που βρίσκεται στην κτηματική περιφέρεια του χωριού Κουνουπιδιανά Δημοτικής Ενότητας Ακρωτηρίου Δήμου Χανίων, στη θέση «ΚΑΤΩ ΧΩΡΙΟ», εντός των ορίων του συνεκτικού και διάσπαρτου τμήματος του οικισμού Κουνουπιδιανών, ήτοι της υπό στοιχεία ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΝΑ (1) πρώτης οριζόντιας κατ' έκταση (κάθετης) ιδιοκτησίας του μείζονος οικοπέδου, η οποία έχει

εμβαδόν 242,50 τ.μ. και ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου στο κοινό οικόπεδο 500/1000, επί της οποίας υφίσταται οικία ανεγερθείσα το έτος 2003, επιφάνειας του πρώτου ορόφου 156,94 τ.μ. και του υπογείου επιφάνειας 105,09 τ.μ.. 2) Του δικαιώματος ανεγέρσεως ορόφων μελλοντικά απεριόριστα καθ' ύψος και κατ' έκταση, μιας οικοδομής που βρίσκεται στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Χανίων, εντός του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου πόλεως Χανίων, στην περιοχή Αγίου Ιωάννη και επί της οδού Ηλία Δεληγιαννάκη αρ. 27, απαρτιζομένης από το ισόγειο και την στήλη αέρος αυτής, κτισμένης επί οικοπέδου που αποτελεί οριζόντια κατ' έκταση (κάθετη) ιδιοκτησία μείζονος ακινήτου, επιφάνειας του μείζονος αυτού ακινήτου 1.509,21 τ.μ., το δε διακεκριμένο τμήμα επί του οποίου υφίσταται η ως άνω οικοδομή έχει επιφάνεια 377,00 τ.μ. με το ανάλογο ποσοστό εξ αδιαιρέτου επί του μείζονος ακινήτου.

ΟΡΙΖΕΙ εκκαθαριστή τον λογιστή Μαμάκη Στέφανο του Εμμανουήλ, κάτοικο Ηρακλείου Κρήτης (Λεωφ. Δημοκρατίας αρ. 15, τηλ. 6947849705), ο οποίος θα ενημερωθεί τηλεφωνικά για την ανάληψη των καθηκόντων του από τη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με σχετική σημείωση στο φάκελο της υπόθεσης και στο αλφαβητικό αρχείο, που τηρείται στο Ειρηνοδίκηο. Στα καθήκοντα του εκκαθαριστή αυτού περιλαμβάνεται η εγγραφή της απόφασης στο οικείο Κτηματολογικό Γραφείο, η πρόσφορη εκποίηση των ανωτέρω ακινήτων εντός πέντε (5) ετών από την ανάληψη των καθηκόντων του με ελάχιστο τίμημα το ποσό των 130.000,00 ευρώ για την κύρια κατοικία και το ποσό των 15.000,00 ευρώ για το δικαίωμα μελλοντικής επέκτασης της οικοδομής, η κατάρτιση του οριστικού συμβολαίου μεταβίβασης, η σύνταξη πίνακα διανομής, ο οποίος θα τοιχοκολληθεί στο κατάστημα του Ειρηνοδικείου Χανίων, και η διανομή του ποσού προς τους πιστωτές.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την αιτούσα να καταθέσει, εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση της παρούσας, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων το ποσό των εκατό (100,00) ευρώ και να προσκομίσει στη συνέχεια στη γραμματεία του Δικαστηρίου το σχετικό γραμμάτιο, το οποίο θα παραλάβει ο ως άνω ορισθείς εκκαθαριστής μόλις αναλάβει τα καθήκοντά του.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε, δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στα Χανιά στις 18.11.2022, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους Δικηγόρων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

